OCTOBER 16th, 1969 — No. 926 — 25th YEAR OF PUBLICATION

Jan.
Rev. J.W. Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0-0451.

"MY EYES HURT"

"My eyes hurt," said John Morry, when someone asked how he liked his Eskimo New Testament. He had received his copy of the New Testament only the day before, and had spent long night hours under a gas lantern reading it.

"This New Testament sure is interesting," said Mary Ayakak. "I have been reading it to my husband every night. Last night, we got so interested I read until 3.00 in the morning. I sure am tired today."

Right now the gospel is penetrating into untouched pockets of primitivism, surrounded by civilization, as well as into the great areas over which the healing power of the gospel has not yet gone. Wycliffe Bible translators are doing it.

In North America they are working among the Eskimo tribes in the Arctic. Among Indian tribes in Alaska and British Columbia. And among Indian tribes in the South West of the United States. They would be working in the East of Canada too, if there were workers available.

Fourteen years ago, they began work in New Guinea, attempting to tackle the extremely complicated and difficult languages of that area. Seventy-four tribes have been entered in that period. That seems like quite an accomplishment until you remember that this leaves another 450 tribes to be reached.

In Vietnam 18 tribes have translators, and another 18 tribes are awaiting them.

Translation is going on at this time in many countries, throughout Asia, Africa, among the aborigines in Australia, throughout the Southsea Islands, all over South and Central America.

Mexico was among the first nations entered. Some 92 tribes have been reached. A few tribes remain, but the work will, hopefully, be completed in the near future.

Bible translation present wonderful and unusual opportunities. Bible translators can go, where other missionaries cannot go. Mexico, for instance, is a nation that has long had its borders closed to missionaries. The Christian Reformed missionaries can only enter as teachers. But the Wycliffe Bible Translators have never encountered any difficulty. The government knew that where these translators have been, barriers come crashing down. Isolated tribes enter civilization. Giving them the bible in their own language, delivers them from the shackles of darkness. Suddenly it is possible for them, many of them, to learn the official language of the land. It makes useful citizens out of what were wild tribesmen before.

But the most wonderful opportunity comes in establishing the church of Jesus Christ. One backward tribe with no more than a handful of christians, after many years of hard labour, was entered by a translator some years ago. Now there are 12,000 christians among the Chol in Mexico. The missionary was John Beekman, a man with an ailing heart who never should have had medical approval, to be a missionary. But God knew better. With that ailing heart, he traveled through the bush, up and down the steep mountains, through the dangerously thin air of high altitudes. He did backbreaking labour. And after a successful operation he is still going strong, though many predicted, many years ago, that he would live no more than a couple of years.

Bible translation among primitive tribes, is a romantic occupation, that is when you read about the adventures in an easy chair. But it is often disappointing, slow going and hard work when you are at it. The workers go out in teams of two, husband and wife, two men or two women. They used to travel, and still do occasionally, on foot for many days, through the most rugged country, through hostile tribes, until they at last reach their destination. There they live, far away from friends and relatives, cut off from civilization. Sharing the primitive life of the tribesmen. Fighting disease and unhygienic conditions. They lack all the modern conveniences.

Their first task is to look for an informant, who helps them learn the language. That is often painfully difficult.

One missionary once tried to find the word for sinner. When he thought he had it, he translated: "Jesus saves sinners." But as often as he would announce that, he would only encounter a puzzled stare. It took him a long time to find out that this language knew tonal differences. What he was really saying was: "Jesus saves fat people." He had the right word alright, but he used the wrong tone.

Another difficulty is to translate idiomatic expressions. One missionary worked among a tribe that had a way of getting rid of enemies by burning them. Then he came up to expression: "Heap coals of fire on his head." He translated instead: "Make your enemy ashamed by your friendliness."

The next task is to reduce the language to writing. To put the painstakingly searched out words of a text on paper. It takes checking and rechecking, trying it out on different persons and groups, correcting again, before the final result is anywhere near satisfactory, and can be presented for printing.

And then the people must be taught to read. All in all the task used to take anywhere from 15 to 20 years before it was completed.

Another complication was the unusual physical suffering of the tribes among which these translators work. No medical help is available to them often. Translators come equipped with some medical knowledge, they provide what help they can, to relieve the suffering. But the result is that before dawn the first one announces his arrival by loud coughing, he needs help. And after sunset it is before the last one makes his departure.

Now, however, with the help of modern conveniences, the difficulties have been reduced and the task can be completed in about half the time.

For one thing, there is JAARS, Jungle Aviation And Radio Service. The little planes save valuable time otherwise spent traveling on foot. One of the first things a missionary does on arrival is get permission and help to build a small airstrip, so that the plane can land. Radio service means that contact can be made daily with the outside world, and help can be called in times of emergency.

Radio service can at times provide other dramatic help. One day the Cashinahuas were preparing for war. On inquiry the translator heard that by rumor the men had learned how one of the tribesmen, having married into another tribe, had become the victim of witchcraft and was now dead. "How do you know this is true?" asked the missionary, "let us check it." So he took them to the transmitter. And soon they heard the voice of the "murdered man," 100 miles away, assuring them that he was alive and treated well. The chief of the Cashinahuas asked for his counterpart, and invited him to a feast instead. Three days later there was internal tribal celebration instead of a murderous war.

Another development is the translation center in Mexico, near Mexico City. Translators with their informants arrive there from all over the world. They live in simple little buildings together, and there they can devote themselves completely to the important task of translation, not distracted by people who would like some medical help.

In Mexico there is also a jungle training camp, which prepares new teams thoroughly for the unusual living conditions they are about to encounter.

And finally there is SIL, the Summer Institute of Linguistics. Each summer new recruits, other missionaries, and people from the field gather at various university campuses to be carefully trained in linguistics. This is a tremendous help in mastering a new language. This and the use of computers hastens the work of getting out the gospel. Well Jesus is in a hurry.

All of this is faithwork. People who join Wycliffe are promised no support. They are to provide their own, from churches back home, groups or individuals. And for the rest they must trust in God. And it is amazing to discover how God cares for those who are about His business, and trust in Him. Undesignated gifts do come into Wycliffe headquarters. They are placed in a fund. Out of this fund workers who receive less than the minimum necessity, are helped, if and when such funds are available. Getting out the gospel is service, in the true sense of the word. Highly trained, very capable people, men with doctorates, they are all treated the same way, they get what they basically need and no more.

I should tell you that there is a unique opportunity to see all this in operation. To visit the missionary in his field. There is an organization called Wycliffe Associates, which organize 10 day tours through Mexico. These tours take you deep into the interior, to places where no tourist has set foot, but where the gospel does have a foothold. It is not a vacation, but it is an opportunity to meet the underprivileged and to see with your own eyes the work of the Lord, changing the world. If you are interested in this, write to the Canadian Home Bible League.

I should be at fault if I omitted to tell you that there is an opportunity to share in this work. Organizations, groups, or churches are underwriting the translation work of certain tribes. There are so many tribes, and the need is so great that there are plenty available for support. Ladies' groups are underwriting the translation work going on somewhere in the Southsea islands. Would you or your group, or your church want to do this, why not write to the Canadian Home Bible League, 734 Wilson Avenue, Downsview, Ontario. The Canadian Home Bible League is taking more and more of the responsibility of the printing of translations.

"My eyes hurt." That is what this mission does. When you and I and many others will stand together to give them God's Word, the glad tidings, in their own tongue, God will make them read, till it hurts, and till it delivers.

Jack Quartel

Thanksgiving

From stores on high Thy streams flow over
The hard and arid land;
The fields are sown with corn and clover,
Provided by Thy hand;
The furrows, softened by Thy showers,
Are blest with springing rain.
How great, O God, Thy love and power
Throughout Thy vast domain!

The year is crowned, O Fount of blessing,
With gifts to cheer the land;
Thy goodness fills the earth, expressing
The wonders of Thy hand.
The hills rejoice; the pastures, teeming
With flocks that skip and spring,
The golden grain, in valleys gleaming —
All sing to God the King.

Louis Bourgeois (1543)

1945 - 1970
LIBERATION OF HOLLAND
and
A TULIP THAT SPEAKS

On May 1970 Dutchmen all over the world will remember the liberation of Holland. In the Netherlands, in the U.S. and you name it, but also *in Canada.*

After all, more Canadian soldiers died on Dutch soil than soldiers of all other allied forces together. In Holland this is faithfully remembered throughout the years through the work of the War Graves Committee.

A Dutch-Canadian Committee from all walks of life has joined hands and said: We will do that too, all over Canada.

And many projects are developing.

But one of the most speaking to our fellow Canadians is the speaking tulip. The HOLLAND LIBERATION TULIP. It speaks through its colours: Orange — the colour of the House of Orange — the real Dutch colour and red — the colour of blood. Red with orange flames. Orange flares of hope and new life for Holland embedded in the red.

We want to get the bulbs for these tulips sold all through Ontario and the Maritimes in October-November before the freeze-up, in the prairie provinces for growth in pots during the winter to be planted outside in spring 1970 and in British Columbia throughout the winter, *so that next spring in May 1970, 25 years after the liberation of Holland all over Canada people will see, that we gratefully remember the sacrifices Canada brought for the liberation of Holland.*

These bulbs are sold in boxes of 100 packages, 5 to a package, one dollar per package for private planting. If you want to offer your town or city a memorial gift, or plant them at a regional headquarter, you may obtain 1000 bulbs for $100. You see from the private sale 40% goes to the National Gift Fund, about which you will hear later.

Now what we would like to see is: Some individuals, or anyway one in certain towns, who take(s) the initiative. Phone a couple of Dutch business people in your community and say: Shall we offer our town a display of the speaking tulips? On behalf of the Dutch-Canadian community here? Order one or two or more boxes of 100 packages — pay half 14 days after receiving and half a month later — and get going through the Dutch community with a few guys or go to a youth group where you know many are of Dutch descent and ask for volunteers to go out and sell them, primarily to the Dutch community. Of course, interested Canadians of other descent may not be refused. You will have NO PROBLEM! They sell like hot cakes wherever they are sold.

In my own community of 15,000 the local horticultural society asked for 100 bags as soon as they head what we had. On October 6 we make an official presentation of 100 bulbs to the town council, which was really appreciative of our intentions.

I talked to a man in another community. He sold over 200 bags in less than half an hour by phoning people. No one said no!

Some people, like myself and others plan to present their neighbor left and right and across the street with some bulbs and tell them that we do this because we are gratefully remembering what Canada did for us in 1945. Now this is not intended as a sales speech. But being vice-president of the National Committee I still miss the response of so many communities. Oh, yes, many are active, but many more should be active also in this respect. I think of the Christian and especially the Reformed community. Several times we feel that we must row against the general stream of the Canadian way of life. And I am one of them.

(Continued on page 2)

1945-1970: LIBERATION OF HOLLAND

(Continued from page 1)

For Christ sake, but exactly because I love this land and our destiny, I believe, is here.

Let us show then, that we are not controversial because we don't care except for ourselves, but because we love and care for Canada.

Perhaps participating in this Tulip planting may be a medium that gets a message across to our fellow Canadians and the country, also from the Reformed community, which after all is so seizable in several communities that "Dutch" is identified with them and their doings!

(Rev.) Al. J. VandenPol,
vice-president of the
Dutch Canadian National
Committee 1945- 1970,
4 Flamingo Court,
Georgetown, Ont.

P.S. I:

I suggest that churches of "Dutch" descent should also plant a number of these tulips in front of their church buildings.

Now start going either by yourself or together with a friend. The time in Ontario is short, but if you plan this week, you will still have all the time you need.

Order your bulbs as follows:

... bulk packs for commemorative presentation $100 each.

... 100 packages of $1 (5 per package)

Payment for the bulk, 14 days after arrival. For the others as mentioned above.

PHONE OR WRITE:

Mr. A. Vanderhout,
182 Dinnick Crescent,
Toronto 317,
Telephone: 485-8758

and the bulbs will be shipped immediately! They are really exceptional!

P.S. II:

The National Committee has been criticized by one of our readers for making this a man-centered affair. I realize that some Dutch people don't get any farther in this matter but saying: "Thank you Canada!" I realize fully well that this is not enough and we are working on it. We can only do one thing at a time.

But it would be insincere and cheap, in my estimation, to say in a worship service "Thank you" to the Lord and not show anything of this gratitude to those, who paid the price of fathers, husbands and sons for our liberation from a demonic oppression. That would be a most notorious "Dutch treat." That's why I wrote the above letter.

PROF. F. KOUWENHOVEN †

Very suddenly one of the new professors of the Theological Seminary of the Canadian Reformed Churches passed away. On Saturday, October 4 the Rev. F. Kouwenhoven died from a heart attack.

Rev. Kouwenhoven began his ministry in the Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt in the Netherlands as pastor of the church of Zonnemaire. Thereafter he served the churches of Kampen, Brouwershaven and Hattem. In 1955 he came to Toronto and has served this church until his recent appointment as professor in Biblical Archeology and Geography, Hebrew, Old Testament Exegesis, Canon and Hermeneutics.

Rev. Kouwenhoven was during his stay in Toronto active in different capacities, and he was liked and appreciated by many. His sudden departure is a great loss, in particular for the Canadian Reformed Churches, which he not only served so faithfully, but which churches also had great confidence in him. However, the Lord has promoted him to greater glory.

The last contribution of Prof. Kouwenhoven to our paper is the Book review on page 5.

•

ORGAN DEDICATION RECITAL

On Monday, October 20, 1969 an organ dedication recital will be held at 8 p.m. in the Mt. Hamilton Christian Reformed Church. Construction of the new pipe organ was completed in the spring of this year and since that time it has been in use during regular church services. The organ, built by Neutel Pipe Organ Company Ltd. of Brantford, Ontario, is a two-manual instrument, comprising 20 ranks. Recitalists will be Mr. William VanderTuin, organist of Grace Anglican Church in Brantford, and his 11 year old son John. Music to be played includes works by Bach, Handel, Haydn, Zwart and Asma. This promises to be an evening of fine organ music and you are cordially invited to attend. Admission free; an offering will be taken to defray expenses.

Hollandse dag

Op 1 oktober j.l. werd in de Mount Hamilton Christian Reformed Church een Nederlandse dag gehouden, die naar het oordeel van de aanwezigen alleszins geslaagd mag worden genoemd.

Verleden jaar werd dit voor het eerst gedaan en toen waren er reeds verscheidene bezoekers. Aangemoedigd door hetgeen men een jaar geleden had ervaren, had men dit jaar opnieuw zo'n dag georganiseerd en nu bleek dat de belangstelling nog groter was dan een jaar geleden. In feite had men zoveel mensen, dat men zich afvraagt of men zo door kan gaan. Zou men volgend jaar weer een Nederlandse dag organiseren en zou men nog meer bezoekers ontvangen, dan wordt het gebouw van de Mount Hamilton Christian Reformed Church te klein. Maar dit niet alleen. Men is bevreesd dat dan tevens het intieme karakter van zo'n dag verloren zou gaan indien het aantal bezoekers teveel wordt.

Vandaar dat men ons blad heeft verzocht de gedachte door te geven dat het alleszins de moeite loont om na te gaan of in andere plaatsen niet iets dergelijks kan worden opgezet. Het blijkt, dat vooral de oudere mensen zo'n dag zeer op prijs stellen en men zal geen moeite hebben om bezoekers te trekken.

In Hamilton heeft men de sfeer ongedwongen gelaten. Men komt om 10 uur bijeen en drinkt met elkaar koffie. Men zingt en men converseert. Het blijkt dat dit punt vooral in de smaak valt. Mensen ontmoeten elkaar weer en men blijkt vooral gesteld te zijn op deze re-unie, vooral als men elkaar in jaren niet heeft gezien.

De middag-samenkomst, na het gebruiken van een gezamenlijke lunch, is enigszins anders van karakter. In Hamilton had men een spreker, terwijl men tevens volop gelegenheid geeft tot zingen. Een toegangsprijs wordt niet geheven, maar wel houdt men aan het einde een collecte om de kosten te bestrijden. De laatste collecte in Hamilton bracht $220 op, hetgeen voldoende is om de kosten te dekken en tevens nog een reserve toelaat voor het komende jaar.

Wij geven dit gaarne door. De oudere mensen onder ons waarderen het zeer als er een dag is, waarop men gevrijwaard is van de Engelse taal maar waarop men ongestoord in het Nederlands kan converseren. Een klein stukje Nederland in Canada dus. Vooral omdat de kerkdiensten veelal in het Engels zijn, is zo'n dag een grote afwisseling in het leven van menig immigrant. Er is niet veel voorbereiding voor zo'n dag nodig, maar men doet er veel mensen een grote dienst mee.

Wie neemt het initiatief in andere plaatsen?

The Canadian Christian School of Jarvis, Ont., with 8 single grades, needs an experienced

GRADE SEVEN TEACHER

as per January 1st, 1970.

Rural, yet very close to larger towns, University city, Please send your application with full particulars to Mr. J. Kramer, R.R. 1, Jarvis, Ont. Tel.: (519) 587-4367.

Christmas Deadlines for Overseas *Surface* Mail

The Canada Post Office announces that foreign postal administrations have now submitted all Christmas deadline dates for surface mailings. These require that letters and parcels should be posted as follows to ensure delivery by Christmas time:

Destination	Letters	Parcels
BRITAIN	NOV. 26	NOV. 12
EUROPEAN CONTINENT	NOV. 14	OCT. 24
REP. OF SOUTH AFRICA	OCT. 29	OCT. 21
INDIA & PAKISTAN	OCT. 14	OCT. 10
OTHER TRANS-ATLANTIC PLACES	OCT. 14	OCT. 10
ANTIGUA, BAHAMAS, BARBADOS, BERMUDA, TRINIDAD	NOV. 18	NOV. 10
JAMAICA	NOV. 25	NOV. 10
CENTRAL, SOUTH AMERICA & WEST INDIES	NOV. 12	NOV. 4
AUSTRALIA & NEW ZEALAND	NOV. 3	OCT. 27
JAPAN & HONG KONG	OCT. 31	OCT. 24
OTHER TRANS-PACIFIC PLACES	OCT. 3	OCT. 1

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

to Neerlandia, Alta., Rev. P. Kranenburg of Red Deer, Alta.

to Kingston, Ont., Rev. J. Geuzebroek of Scarborough, Ont.

to Strathroy East, Ont., Rev. P. M. Jonker of Brampton, Ont.

to Kingston, Ont., Rev. J. Geuzebroek of Scarboro, Ont.

to Hancock, Minn., Rev. J. E. F. Dresselhuys of Brandon, Man.

Declined

for St. Thomas, Ont., Rev. J. Nutma of Maranatha, Bowmanville, Ont.

for Britt, Iowa, Rev. P. Vosteen of Smithers, B.C.

•

ORDINATION REV. P. D. STADT

Friday, Sept. 26, was an important date for the congregation of the Welland Junction Christian Reformed Church. The ordination as well as installation service of Rev. Paul D. Stadt took place on this day, in the hall of the Bridgeview School Auditorium. The church of Welland Junction had been vacant of a pastor, since Rev. Anthony VandenEnde left on June 1, '69. Pastors of many Christian Reformed Churches in the Niagara Peninsula were present at this solemn occasion, as well as representatives of local organizations, Reeve Paul Pietz of Humberstone Township and Allen Pietz, mayor of Welland, representatives of the Reformed Church of Wainfleet, Christian Labour Assn. of Canada, Assn. for the Advancement of Christian Scholarship, Welland Junction Chr. School Society.

The counsellor for the Welland Junction Chr. Reformed Church, Rev. S. T. Schalkwyk of Wellandport was in charge of the evening.

The ordination sermon was delivered by the Rev. John W. Van Stempvoort, pastor of the Lucknow Chr. Ref. Church; the message in his sermon was based on the words out of the letter to the Ephesians 4:11 & 12, where we read, how God calls some to prophesy, others to be apostles, and still others to serve him as pastors and teachers, for the perfecting of the saints, the work of the ministry, and the edifying of the body of Christ. Gifts of man to the church, such is Rev. Stadt, a gift of man to the church, and to the Welland Junction Chr. Ref. Church in particular, by the grace of God.

After Rev. Schalkwyk read the form for the ordination, all the ministers present from the neighbouring Chr. Ref. Churches took part in the laying on of hands on Rev. P. D. Stadt as newly ordained minister.

After the congregation joined in singing, Rev. Stadt spoke the benediction as new ordained minister of the Word of God.

Then opportunity was given to delegates and friends to extend their congratulations on this happy occasion.

A very memorable evening for the members of the Welland Junction Christian Ref. Church, the guests and delegates present, but especially for Rev. and Mrs. Stadt, their parents, and their immediate relatives.

PROFESSOR MARY WHITE holds a proto-Corinthian offering cup dated 625 B.C., one of her many ageless artifacts, which she likes to bring into her classroom at the University of Toronto. Prof. White teaches classics, specializing in early Greek history. By her research on the Sixth-Century B.C. tyrannies of Samoa, Sicyon and Athens, and her solving of the mist-shrouded chonology of the Fifth-Century Athenian general Themistocles, she is known as one of the best Greek historians alive. As founder, and, for 20 years, editor, of the distinguished journal, Phoenix, she put Canada on the world map of classical studies. In 1967, Prof. White became head of the University of Toronto's Graduate Department of Classics — the first woman to head any graduate department in Toronto. In the late 1940s civil war in Greece, Prof. White tramped with her knapsack about the island mountains to almost inaccessible ruins to add to her collection of ageless artifacts. (Globe and Mail Photo)

Boek nu reeds op onze

Speciale Groepsreizen

voor ST. NICOLAAS, KERST en NIEUWJAAR.

Retour Montreal—Amsterdam $255.00
Retour Toronto—Amsterdam $301.00
plus $76.00 voor accommodatie, auto, enz.
Kinderen van 2-12 jaar halve prijs.

Ook vanaf nu tot December regelmatig groepsreizen voor bovenstaande prijzen.

Vraag volledige inlichtingen zonder enige verplichting.

Valentine Travel Service ltd. Lucas Koops manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am–6 pm.

London Travel Bureau Herman Koops manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

The Next Issues of Calvinist-Contact

will be DATED	will be MAILED	Closing time for ADVERTISEMENTS
October 23	October 17	October 15 noon
October 30	October 24	October 22 noon
November 6	October 31	October 29 noon
November 13	November 7	November 5 noon

CALVINIST - CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published every week.

Closing: Wednesday noon. Mailing: Friday preceding the date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $6.00	Can. $11.50
United States	U.S. $6.00	U.S. $11.50
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

De schrijvers onder ons

Toen wij onlangs in ons blad een nieuwe rubriek openden onder de titel "World of Young Writers", hebben wij dit met een speciaal doel gedaan. Wij kunnen wel zeggen, dat wij zo langzamerhand de eerste stadia van de integratie ontgroeien. Dit geldt waarschijnlijk meer van de jongere generatie, dan van de oudere. Maar een feit is, dat wij in dit land wortel schieten. Wij beginnen ons wat thuis te voelen en alles is niet zo vreemd meer.

Dit brengt echter consequenties mee. Indien wij eerlijk tegenover onszelf zijn, dan zullen wij moeten toegeven, dat veel wat ons vooral in de eerste jaren neerdrukte, een soort heimwee was. Maar heimwee is in zekere zin (en los van psychologische vaktermen) eigenlijk een soort zelfmedelijden. In het begin telden wij niet voor vol. Wij konden door gebrek aan kennis van de Engelse taal practisch geen conversatie gaande houden. Mensen, die in het oude vaderland een vooraanstaande positie hadden gehad, moesten veelal onderaan de ladder beginnen. En onderaan de ladder is altijd een overbevolking. Hoe hoger men klimt, des te minder mensen men ontmoet! Maar onderaan is het vaak dringen. Kortom, wij werden niet voor vol aangezien en dat knauwde onze persoonlijkheid. Dat deed een verlangen naar het oude vaderland ontstaan. Daar waren wij tenminste iemand. Daar kon men onze naam uitspreken.

Nu slijt dat eenzame gevoel een beetje uit. Wij en zeker onze kinderen hebben een bodem gevonden waarop wij verder groeien kunnen. Wij komen nu aan een tijd, dat wij meespreken kunnen en op velerlei gebied spreken wij dan ook mee. Er wordt soms zelfs naar ons geluisterd. En afgezien nu van persoonlijke voldoening komt nu de tijd, dat wij uiting kunnen geven aan wat ons lief is. Ons geloof en onze overtuiging kunnen wij tot uitdrukking brengen. Wij willen geen kolonie vormen, maar wij willen anderen deelgenoot maken van wat wij als een kostbaar bezit meegekregen hebben.

En dat is echt nodig. Vooral ook op het gebied van de literatuur. Wij moeten ons door dit woord, literatuur, niet laten afschrikken. Voor de tweede wereldoorlog bloeide de christelijke literatuur. Bij velen van onze mensen kan men nog boeken aantreffen van Opgang-Serie, V.C.L. bibliotheek, Spiegel-Serie, enz. Daar was goede christelijke literatuur. onder. Maar volgens een editorial in het Friese Dagblad, dat een vriendelijke lezer ons zond, is de christelijke romankunst vrijwel verdwenen in Nederland. En op dit continent is het niet veel beter. Blijkens een bericht in het tijdschrift "Christian Bookseller" heeft onlangs een vertegenwoordiger van Zondervan Publishing House er op aangedrongen, dat die firma manuscripten zou willen hebben "which relate the truths of our biblical faith to our generation. We are not interested in just good literature — our books must reveal a commitment to Jesus Christ and His mission in the world."

Nu wordt men geen romanschrijver "over night". Daar gaat heel wat experimenteren aan vooraf. Maar waar we mee beginnen moeten is uiting te geven aan onze visie. En juist daar wil onze nieuwe rubriek de helpende hand bieden. In het bijzonder onze studenten aan de high schools moeten essays schrijven. Zij moeten — als deel van hun studie — leren zich in de juiste bewoordingen uit te drukken. Die kennis moet nu verder ontwikkelen en gekanaliseerd worden. Er moet vanuit onze christelijke kring een verantwoord en duidelijk geluid uitgaan, hetzij in verhaal- of essay-vorm, dat duidelijk de reformatorisch-christelijke boodschap doet horen.

Wij maken ons geen illusies. Er zal door de redactie van deze rubriek wel het een en ander afgewezen worden. Maar dat is niet erg. Er is vrijwel geen auteur, die zijn eerste de beste manuscript uitgegeven heeft gezien. Men komt er vaak met vallen en opstaan. Maar als de begeerte maar groeien mag om met het geschreven woord dienstbaar te zijn aan het Koninkrijk Gods, dan hebben wij met elkaar gezorgd, dat de talenten die onder ons sluimeren, tot ontwikkeling komen. Voor degenen die schrijven kunnen, is hier een taak weggelegd, die niet ongedaan mag worden gelaten. D.F.

★

★ ★

De bevrijding van Nederland

Volgend jaar Mei zal het vijf en twintig jaar geleden zijn, dat de geallieerden Nederland van de Duitse bezettingsmacht bevrijdden. Verreweg het grootste deel van onze lezers hebben toen bewust meegemaakt welk een bevrijding dat in werkelijkheid was. Wij praten niet zoveel meer over de bezettingstijd. Ook al kunnen wij ons nog alles goed herinneren, dan herhalen wij het liever toch niet allemaal meer. We zouden maar open wonden, vele open wonden kwetsen.

Nu het volgend jaar het echter 25 jaar geleden is, dat de ketenen ons ontvielen past ons wel een gepast herdenken. Vooral in Canada. Weliswaar hebben de gealieerden ons bevrijd, maar wij weten allen wel, dat het voornamelijk de Canadezen zijn geweest, die Nederland verlost hebben. Weet u nog hoe wij toen God hebben gedankt voor die bevrijding? En weet u nog hoe wij ons best deden een gesprek met die Canadezen aan te knopen, hoe wij hen uitnodigden voor koffie of een maaltijd, hoe er mensen waren die zo maar pardoes zo'n Canadees op klaarlichten dag een zoen op zijn wang drukte als uiting van dankbaarheid?

Het is daarom een goed ding, dat er nu in Canada een Comité gevormd is, niet alleen om de herinnering aan vijf en twintig jaar geleden op te rekelen, maar meer nog om de burgers van dit land te doen blijken, dat wij nog steeds dankbaar zijn voor wat hun zonen en mannen deden. Velen van ons zouden hier waarschijnlijk niet geweest zijn, ware het niet dat de Canadezen in 1945 in Nederland waren geweest. Elders in dit nummer vinden onze lezers een artikel van Rev. Al. J. Vanden Pol van Georgetown, Ontario, die tweede voorzitter van dit comité is. Dit comité heeft onder meer het plan opgevat om "from coast to coast" bloembollen te doen planten, die dan juist in Mei 1970 zullen bloeien. Wij vinden dit een reusachtig idee. Stel het u voor: volgend voorjaar zult U in Canada overal de Nederlandse bloembollen (voor de gelegenheid van dezelfde kleur) zien bloeien als uiting van dankbaarheid van Nederland aan de Canadese mannen, aan wie wij, naast God, onze vrijheid hebben te danken.

In de tijd, dat wij hier zijn, hebben wij al heel wat verschilpunten met de Canadezen gehad. In de politiek hebben wij moeite, in de vakverenigingswereld gaat het niet zoals het ons inziens gaan moet. En zo is er nog wel meer te noemen. Maar laten wij nu wel voorzichtig zijn, dat door deze tegenstellingen niet gezien zou kunnen worden, dat wij dankbaar jegens dit volk zijn. En dat kunnen het volgende voorjaar de bloeiende tulpen vertellen.

Maar er is haast mee. De bollen moeten nu, voor eind oktober of voor dat er vorst komt, de grond in.

Men leze en herleze Rev. Vanden Pol's artikel. En men handele er naar. Nu. D.F.

Profanity

Non-Christians know that God exists. They acknowledge His presence by using His Name. They swear by "Christ," by "hell," or by other names of the Divinity and satan, not realizing that in so doing they are mis-using God's holy Name, and breaking the Third commandment.

Many sins are privately committed. However, profanity offends the Christian because it offends God. By pointing out what the non-Christian is actually doing when he swears by the Name of God, the Christian has opened an avenue of communication with this non-Christian friend.

With this goal in mind a new organization has been established under the name "The Association for Upholding God's Name." The aim of the association is the publication and distibution of materials for Christian evangelism, more particularly described as:

1. publish pamplets, stickers, posters, blotters, matchboxes, and other means of communicating the sacredness of God's Name and Law.

2. promote and explain its approach to evangelism to all Christians who understand their calling to preach the Gospel.

By circular letter the Christian public is invited to support the work by using the materials of the Association, which can be ordered from its address, Box 4205, Postal Station D, Hamilton, Ontario. The publications and services of the Association are free, but it is hoped that many will apply for membership. The membership is $2.50 per year for individuals, $10.00 per year for groups.

The Choosing of a Partner for Life

is a very delicate matter. The Christian Marriage Contact Bureau is pleased to help those, who wish to find a Christian marriage partner.

All work of the C.M.C.B. is voluntarily done by experts and correspondence is kept strictly confidential.

Write for a Brochure to Box 154, Toronto Station R, Toronto 17, Ont.

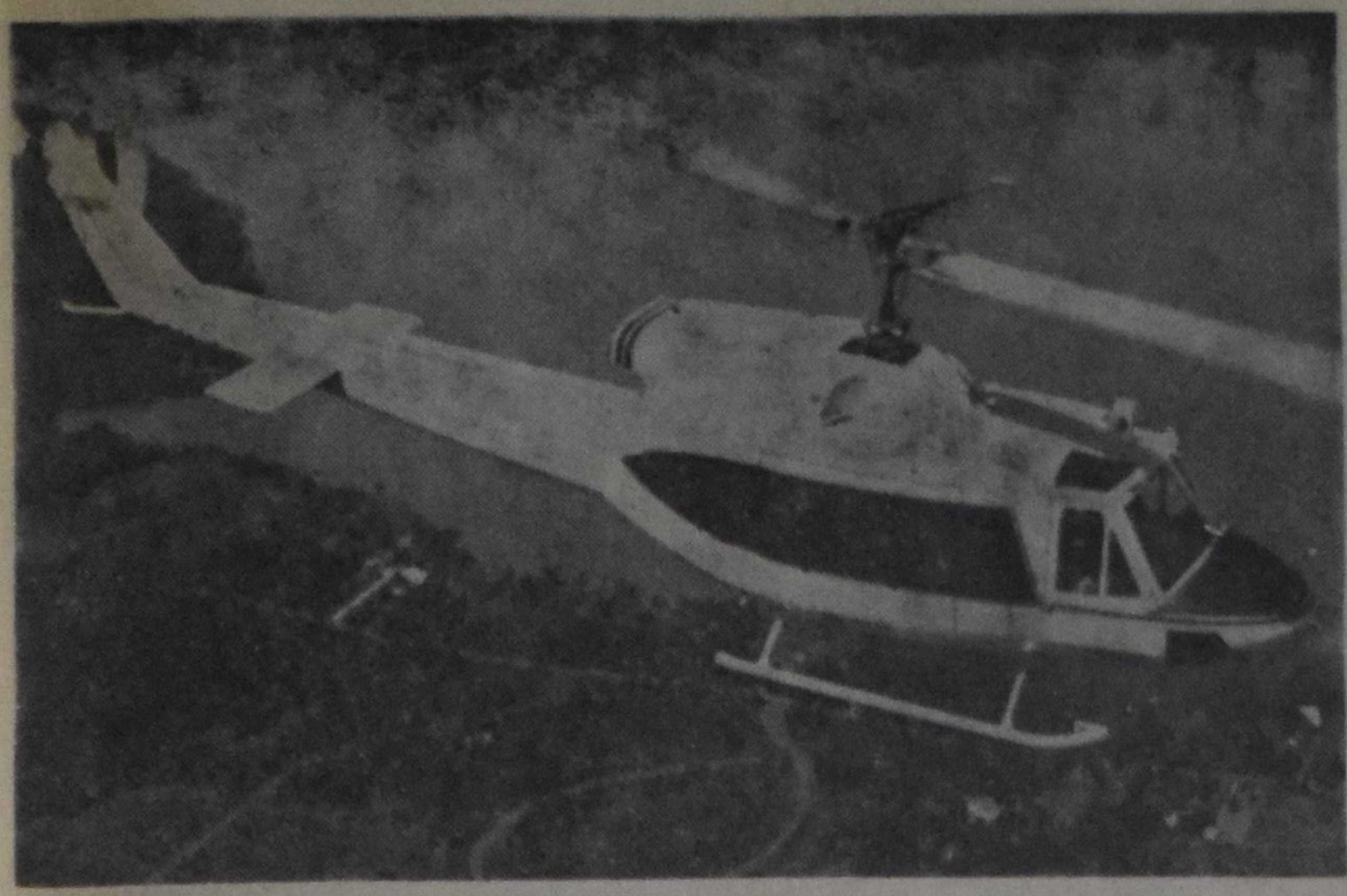

CANADA'S NEW 'COPTER—This is the twin-engine Bell turbo helicopter purchased for the Canadian armed forces. Ottawa will buy 50 at a cost of over $50 million. The move reflects new emphasis on helicopter operation in the revised Canadian defence policy.

LEZERS SCHRIJVEN

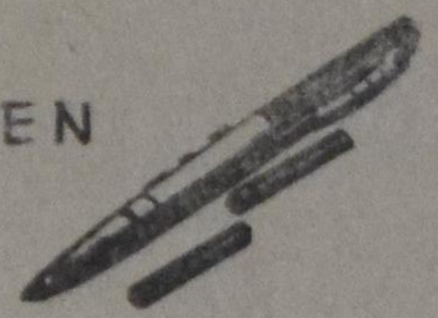

JUBILEUM

In het nummer van 4 september lees ik van de vijfentwintigste verjaardag van Calvinist-Contact, en ik kan niet nalaten u daarmede van harte geluk te wensen. Ik herinner me dat eerste kleine begin van Ds. DeKoekkoek, "The Canadian Calvinist", zeer goed. Met grote belangstelling heb ik de verdere ontwikkeling gevolgd. Met grote belangstelling, maar ook met grote dankbaarheid. Ik heb in de 37 jaar dat ik voorzitter van de Chr. Emigratie Centrale was de emigranten altijd voorgehouden: Geef je aan je nieuwe vaderland, spreek de taal en wordt burger van dat land. Maar dat betekent niet dat je al het goede dat God ons hier heeft gegeven overboord moet gooien. Dat mag zelfs niet. Draag dat goede mee en dien er je nieuwe vaderland mee. Ik ben God dankbaar dat vele van onze emigranten dat zo trouw gedaan hebben: in de bouw van kerken en scholen en ook in Calvinist-Contact. Ik ben zeer erkentelijk voor het feit dat men mij Calvinist-Contact is blijven zenden ook al ben ik niet meer actief bij de emigratie betrokken. Ik lees uw blad iedere week opnieuw met grote belangstelling en bid u ook voor de komende tijd Gods zegen toe op deze belangrijke arbeid.

Met vriendelijke groeten,

A. Warnaar Jr.

•

VERANDERING

Mijnheer de Redakteur,

Gedurende het gehele bestaan van de kerk zijn er telkens min of meer ingrijpende veranderingen geweest. Voor degene die deze veranderingen meemaken is dit soms verheugend, soms erg verontrustend. En telkens opnieuw zijn het de jonge mensen, die zich het gemakkelijkst aan passen. Er zijn altijd conservatieve en progressieve mensen. En dit hoort bij het leven. Want uiteindelijk valt het leven niet vast te leggen in onveranderlijke schema's en gewoontes. Dan zou het geen leven meer zijn. Wanneer we zelf zo'n verandering meemaken zullen we altijd weer zien, dat een mens van nature geneigd is om datgene, waarmee men is opgegroeid, te willen bewaren.

Nu zijn er mensen in onze tijd die zeggen: alles heeft zijn groei moeten doormaken, totdat het helemaal af was. Zover zijn we nu. Nu moet alles maar zo blijven. Dit zijn degenen die in hun verontrusting om het verlies van bepaalde tradities het meest hardnekkig iedere gewoonte vasthouden waarmee zij zelf zijn opgegroeid. Ik hoop dat ouders en opvoeders wat dit betreft zich niet te veel zorg over hun kinderen maken. Het kind past zich gemakkelijk aan. Tegelijkertijd is het ook het kind, dat zonder verdriet, zonder pijn, losgemaakt kan worden van bepaalde tradities. Het is er nog niet mee vergroeid. Het is ook het kind wat het meest geniet van nieuwe dingen. Wij volwassenen zijn dit helaas kwijt. Het is belangrijk dit alles te overdenken in verband met de godsdienstige toekomst van de jeugd.

Louisa Bos,

Westmount Church,

Strathroy, Ont.

REIS PER CN EN SPAAR GELD

Toronto naar Montreal	$ 9.90
London naar Toronto	3.70
Kitchener naar Vancouver	52.00

Enkele reis in coaches op Rode Koopjesdagen.

U kunt bijna overal in Canada per CN reizen — geriefelijk, en het voornaamste van alles, voordelig.

CN heeft vier manieren om U en Uw gezin geld te besparen wanneer U reist. Er zijn Rode, Witte en Blauwe Tarieven. Het tarief hangt af van welke dag U wenst te reizen! Dan zijn er nog Gezins- en Jeugdtarieven. Beiden zijn speciaal bestemd voor goedkoop reizen. En CN's Groepstarieven laat meer mensen tesamen reizen voor minder!

Bepaal Uw keuze in plaatsen: Coaches, Couchettes, coupes, slaapwagens. En Uw maaltijden zijn inbegrepen wanneer U slaap- of clubwagen reist.

CN — de fijnste wijze van reizen tegen de meest billijke prijzen.

Telefoneer uw reisbureau — of CN Passage Verkoopbureau.

CN
CANADIAN NATIONAL

De Graaff Hart McIntire Olthuis Schrotenboer Kooistra Spykman Vrieze Zylstra

The Association for the Advancement of Christian Scholarship invites you and your family and friends to participate in this International Community Service.

(FOR MORE INFORMATION SEE CALVINIST-CONTACT'S DATA CENTRE)

EXPLORATIONS IN
DISCOVERY I
CONTEMPORARY LIVING

DRAYTON CHICAGO SIOUX CENTER GRAND RAPIDS LONDON ST. CATHARINES TORONTO
BROCKVILLE CHATHAM LAKEHEAD WINNIPEG CALGARY LETHBRIDGE VICTORIA SEATTLE

Life in the Maritimes

On March 29, 1953 a small group of people met for worship in a private home in Belmont, Nova Scotia. All were recently arrived immigrants from the Netherlands who realized more than ever their dependance upon God. Eventually the group grew too large for the livingroom and worship was held in a barn. That was the beginning of the Christian Reformed Church in the Maritime provinces of Canada. Today there are six Christian Reformed Churches in the Maritimes: four in Nova Scotia, and one each in New Brunswick and Prince Edward Island.

That first group eventually became known as the John Calvin Christian Reformed Church of Truro, N.S. and the New Glasgow Christian Reformed Church. Neither group is large. New Glasgow numbers about twenty families and Truro just over forty. A great many changes have taken place since those early days. Today, for the first time, New Glasgow is served by a full-time minister sent by the Board of Home Missions and the Truro church is involved as calling church. Up until now, the New Glasgow people have worshipped in a United Church outside of New Glasgow, but a centre of worship and activity must soon be found in the town of New Glasgow. Both the Truro and New Glasgow churches are more than ever involved in a program of evangelism so essential to both the being and the well-being of any church but especially to churches which need to grow for the sake of a more effective gospel witness.

At one time this area of Nova Scotia had a strong Reformed witness. The first Calvinistic church in Canada was built only a stone's throw from where the Truro church now stands and Presbyterianism was strong in Pictou county where New Glasgow is located. Today all that has changed as it has in so many places in our nation. To revive and strengthen that witness the New Glasgow and Truro congregations need to be strengthened by committed Reformed people with a vision for church and community that goes beyond their personal comfort. We invite you to consider these areas!

No amount of enthusiasm can hide the fact that economically the Maritimes have less to offer than many another place in Canada. The opportunities are fewer, the wages lower and the unemployment greater. Unskilled and unschooled workers leave the Maritimes in great number each year to find the greener pastures of Ontario with dreams of streets paved with gold and lined with high-paying jobs. Many do find jobs, some don't. Whether they do or not, they always think of the Maritimes as home and not a few eventually return.

Why do they return? Surely not because they can make more money. But because they find a quality of life that is found nowhere else. It is not always an advantage to be rushed along in the twentieth century pace of life. And so they return to find in the Maritimes a slower pace, a more human way of life and more personable communities. Here too there is a climate with fewer extremes of temperature — neither the extreme cold nor the hot humidity of the central areas are found in the Maritimes. Besides, once a person has lived near the ever fascinating ocean, he will always dream of the times he stuck his nose in the wind and sniffed that salt air and felt the invigorating breeze. And what visitor to Nova Scotia can even forget the rolling, green hills and the peaceful green valleys? Or, for that matter, the charm of Halifax, the quaintness of the fishing villages, the wonder of the world's highest tides? And you need not be a fan of fishing and hunting to appreciate the many rivers and forests. Indeed, there are things technology can never offer!

One must be fair, however. Other parts of Canada also have attractions, just as the Maritimes have their industry and employment opportunities. Under the aggressive leadership of the Nova Scotia government and Industrial Estates, Ltd. many new and growing industries have been introduced which provide employment for many people. The failures of this program have been widely publicized — the heavy water plant in Glace Bay is a prominent example. But for every failure there are a number of successes. In the New Glasgow area a large new pulp mill is in operation, an electronics plants (Clairtone) employs a number of people and the Trenton Steel Works has received large orders. Recently the Michelin Tire Corporation has announced plans to build a large plant which will employ both skilled and unskilled labor. A number of smaller light industries have moved into Truro, including the recently expanded carpet factory and new plastics plant. Truro is also known as a transportation centre with many people employed by the railroads and trucking firms. And in both New Glasgow and Truro there are always opportunities for trained personnel such as mechanics and accountants.

Agriculture is also big business in this area. For the aggressive, expansion-minded farmer there are a number of opportunities found nowhere else. The dairy industry has been most prominent in the past, while in recent years a number of hog producers have had good success. More and more attention is also being given to corn and feed grain which augurs well for beef production both as a sideline and a possible main source of income.

In recent years the Maritimes have also caught the attention of retired people who appreciate the slower pace of life, the lighter traffic and the friendly natives. Renting a home can present problems — it is often easier to purchase a small bungalow just outside of town with enough land for some gardening and beautiful view of the countryside. Such people are most welcome in our churches, especially when they are willing to give time to the efforts to establish a sound Christian witness in the community.

The Christian Reformed Churches of New Glasgow and Truro invite inquiries. You may write to either or both churches at Box 711, Truro, N.S. or P.O. Box 115, New Glasgow, N.S. We promise an honest evaluation of your particular interest.

Buitenlands Pastoraat van Geref. Kerken

De synode van de gereformeerde kerken wil laten onderzoeken of het pastoraat voor Nederlandse gereformeerden in het buitenland niet geheel kan worden overgelaten aan geestverwante kerken van de landen, waarin de betrokken gereformeerden wonen. De synodecommissie, die hierover rapporteerde, achtte dit in overeenstemming met het streven in onze tijd naar het samen kerk-zijn in de wereld. Ook wil de synode bekijken of hiervoor samenwerking met de hervormde kerk mogelijk is.

In New Orleans in de Verenigde Staten wil de synode de Nederlandse gereformeerde predikantsplaats voor zeevarenden overdragen aan een van de Amerikaanse zusterkerken. In plaats hiervan wil men een eigen pastoraat beginnen in Durban in Zuid-Afrika, waarvoor de Gereformeerde Kerk van Zuid-Afrika financiële medewerking toezegde. Voor het gehele pastoraat voor zeevarenden, waarbij drie predikanten werkzaam zijn, is voor 1970 een bedrag van f 150.000,— begroot.

Over de emigranten-zorg valt op te merken, dat het gereformeerde aandeel in de emigratie thans vrijwel overeenkomt met het aandeel van de gereformeerde gezindte in de bevolking van Nederland, namelijk 10 procent. In de jaren 1952/1953 emigreerden daarentegen ruim driemaal zoveel gereformeerde Nederlanders als andere landgenoten. Oorzaak van deze daling is o.a. het feit dat de noordelijke provincies, waaruit destijds zeer veel gereformeerde landbouwers emigreerden, nu "uitgeput" zijn.

AS OTHERS SEE IT

Faith and Science

Dr. Wernher von Braun developed the mighty Saturn V that boosted Apollo to the moon. He is director of NASA's Light Center in Huntsville, Alabama.

This leading world scientist says:

Science and faith are the two dominant forces in this century. We have to understand them if we are to see through some of the most serious problems of the era in which we live.

The mainspring of science is curiosity. Since time immemorial, there have always been men and women who felt a burning desire to know what was under the rock, beyond the hills, across the oceans. This restless breed now wants to know what makes an atom work, through what process life reproduces itself, or what is on the far side of the moon.

But also, there would not be a single great accomplishment in the history of mankind without faith. Man needs faith in God.

Thus it does not make sense to ask a scientist whether his poison or his nuclear energy is "good" or "bad" for mankind.

And so, the realization that science is unable to control the possible abuse of the forces it has made available has led hundreds of millions in the world to a new interest in religion. This religious revival shows that there is a widespread realization that in the nuclear age man has a desperate need for stronger ethical control of the immeasurable physical forces he has unleashed.

Science and religion are not antagonists. On the contrary, they are sisters. While science tries to learn more about the creation, religion tries to better understand the Creator. While, through science, man tries to harness the forces of nature around him, through religion he tries to harness the forces of nature within him.

The materials of the nineteenth century and their Marxist heirs of the twentieth, tried to tell us that, as science gives more knowledge about the creation, we could live without faith in a Creator. Yet so far, with every new answer, we have discovered new questions. The better we understand the intricacies of the atomic structure, the nature of life, or the master plan of the galaxies, the more reason we have found to marvel at the wonder of God's creation.

But our need for God is not based on awe alone. Man needs faith just as he needs food, water or air. With all the science in the world, we need faith in God.

From "The Way".

JOVANDA KOUSEN

en Pantie-Hose. De fijnste.

IMPORTEUR:

JANKOK LTD.

P.O. BOX 252 — WILLOWDALE, ONT.

ONS FEUILLETON

WIJDER DAN DE WERELD

door S. P. Akkerman

HOOFDSTUK 8

Het huis van Kornelis Trapper ligt vredig tussen de bomen. De bloemen bloeien uitbundig. Trapper en zijn vrouw zitten met een buurman op de bank voor het huis, als Andries het erf oprijdt.

"Ha, goedenavond, daar hebben wij Andries ook weer eens," groet Trapper.

Andries stapt van zijn fiets. "'n Avond. Is Sjoeke in huis?"

"Nee," zegt haar moeder, "ze is even naar het dorp, maar ze is zo terug. Ze zou morgen ergens gaan helpen. Maar dat ging niet door, geloof ik."

Andries schuift op de bank. De buurman is een nog jonge man, een boer zo te zien. "Vandaag even naar het voetballen geweest, zeker? Een mooi partijtje, vond je niet?"

"Ik ga zondags nooit naar het voetballen," zegt Andries.

"O nee? Wat spook je dan zondags uit, mijn jongen?"

"Dan ga ik naar de kerk."

"Naar de kerk . . . hoe is het mogelijk. Denk je dat je daar beter van wordt?"

"In elk geval niet slechter."

Daar windt de buurman zich over op: "Wou jij soms beweren dat je van voetballen slechter zou worden?"

"Dat heb ik toch zeker niet gezegd. Maar vindt u het zo erg, dat ik naar de kerk ga?"

Erg? Nou nee . . . maar ik zou nog liever dan daar zo'n poos in de kerk te zitten."

"Bent u er wel eens geweest?"

De buurman schudt het hoofd. "Vroeger als kind een paar keer. Later nooit meer."

"Kunt u er dan eigenlijk wel over oordelen? Misschien vond u het best mooi als u er nog eens heen ging," zegt Andries.

Maar daar is buurman het niet mee eens. "Nou zeg. Meen je dat ik dat allemaal voor zoete koek opnam wat ze daar in de kerk vertellen? Laat naar je kijken."

Andries blijft de kalmte zelf. Och, dergelijke gesprekken halen in de regel niet veel uit. Maar deze man is begonnen.

"Wat gelooft u dan niet?"

De ander draait een sigaret. "Wat niet? Nou, van een hemel en van Jezus . . . dat geloof ik niet."

"En wat wel?"

"Wat wel? Niets wel. Wij leven op deze aarde, en later is het afgelopen . . ."

"Weet u dat zeker? Zo zeker als u hier bij mij op de bank zit?" vraagt Andries.

Dat brengt de man toch even van zijn stuk . . . Want, laat hij eerlijk zijn . . . weet hij het? Of denkt hij het maar zo een beetje?

Hij aarzelt om antwoord te geven.

Maar dan zegt Trapper: "Jongens, houd er maar over op. Hierover wordt het mensendom het nooit eens. Andries gelooft, jij Edzer, gelooft niet . . . dat zeg je tenminste . . . , maar mensen, wij kunnen elkaar niet overtuigen . . . Er is een hogere Macht, wie dat ontkent is een ezel . . . Maar daar komt Sjoeke en daar is deze knaap hier voor gekomen en niet om met jou te debatteren . . ."

Sjoeke komt aangefietst. Op het erf springt ze lenig op de grond.

"He, was je er al? Willen wij een eindje gaan lopen? Of wil je fietsen?"

"Laten we lopen, ja."

Samen stappen ze het zandpad langs.

"Is dat de vrijer van Sjoeke?" vraagt de buurman.

"Ja. Een jongen uit de buurt van Oudeschoot."

De buurman zit wat in de lucht te kijken. 't Is net of hij nog iets wil zeggen. En dat doet hij dan ook: "Past dat nu wel bij jullie Sjoeke, zo'n . . . zo'n . . . nou ja, zo'n christelijke, zeg maar."

"Ja, kijk eens, Edzer. Om je de waarheid te zeggen, had ik het ook liever anders gezien. Maar ik laat dat kind daar volkomen vrij in. Wil ze christelijk, dan christelijk. Wil ze wat anders . . . vooruit dan maar. Daar wil ik niet tussen zitten."

"Het is een heel aardige jongen," merkt de vrouw op.

Maar Edzer is niet bevredigd. "En bij die jongen thuis . . . nemen ze dat daar zo maar, dat hij met een meisje gaat, dat nooit een kerk van binnen heeft gezien?"

Trapper draait met studie een sigaret.

"Daar zeg je wat, Edzer, maar dat zijn tenslotte de zaken van de jongen zelf. Maar als ik eerlijk wil zijn, dan geloof ik wel, dat hij er een hoop lawaai mee zal krijgen . . ."

"En het dan gauw uitmaken en Sjoeke laten lopen," zegt Edzer.

"Dat zit nog, Edzer. Maar ik ken zijn vader zo'n beetje. Dat lijkt me een stukje onverzettelijkheid. Die roept niet hoera voor de dochter van Kornelis Trapper. Zo is het ook nog een keer . . ."

Edzer stapt maar weer op. Dit weet hij dan weer eens . . .

Ze lopen samen door een van de kleine bosjes, waar het zandpad doorslingert. Kamperfoelie geurt er. Lijsters en vinken kwinkeleren. Verder is het er stil . . .

"Ik ben blij dat je er weer bent, Andries," zegt Sjoeke. Ze blijft staan en kijkt hem recht in de ogen.

"Ik ook, Sjoeke."

"Heb je het nu al aan je ouders verteld?"

"Nee, nog niet."

"Waarom niet?"

Ja, nu is het woord aan Andries Blomhuis. Maar hij doet en vooreerst het zwijgen toe.

"Waarom zeg je niks?"

"Ja, Sjoeke, bij mij thuis zullen ze het natuurlijk niet zo daverend vinden dat ik met een meisje ga, nou ja . . . uit een onkerkelijke familie. En daar komt bij," en nu kijkt die Andries dit meisje diep in de ogen, "ik vind jou wel lief en aardig en noem maar op, maar wij moeten wat het geloof betreft toch een zijn. En ik weet niet hoe jij daar over denkt. Daarom . . ."

"Ja, daarom . . . zo zit dat dus."

Er zit wat tussen deze Andries Blomhuis en Sjoeke Trapper. Zij voelen het beiden aan.

"En wat wil je dan?"

"Wat ik wil? Wat ik zo graag wou, Sjoeke, dat jij met mij Jezus kon aannemen, en verder . . ."

Maar verder komt Andries niet, want het valt voor een jonge friese boer niet mee, te spreken over de diepste gedachten van zijn hart.

Maar meer hoeft hij ook niet te zeggen . . . Sjoeke begrijpt het in elk geval wel.

"Ik zal een bijbel kopen," zegt ze.

Dat is al heel wat. En daar laten ze het samen maar bij.

Als ze bij Trappers huis terugkomen, heeft moeder de koffie klaar.

(Wordt vervolgd)

WIJ LAZEN VOOR U

VESTIGIUM ECCLESIAE. DE DOOP ALS 'SPOOR DER KERK (Cyprianus, Optatus, Augustinus).

Dr. J. Faber.

Uitg. Oosterbaan & Le Cointre, Goes, 1969.

De bespreking van een academisch proefschrift behoort gewoonlijk niet tot de meest aangename taak van een scribent. In de meeste gevallen zijn ze alleen van belang voor de schrijver persoonlijk, en voor een geselecteerd gezelschap van ingewijden. Bovendien zijn de onderwerpen behandeld in een proefschrift vaak van zulk een karakter dat ze niet aanlokken tot nadere kennisname.

Dit is zeker niet het geval bij de studie van Dr. J. Faber over **De Doop als 'spoor der kerk'.** Iedereen, die maar enigszins op de hoogte is met de vraagstukken rond het begrip van de pluriformiteit van de kerk in en buiten de Ecumenische Beweging en met de waardering van 'andere kerken' in het Rooms Katholicisme na Vaticaan II, zal de belangrijkheid van Dr. Faber's werk zonder meer dienen te erkennen.

In het zgn. Toronto-statement (1950), uitgegeven onder de titel **The church, the churches and the World Council of churches** wordt met zoveel woorden gesproken over het feit "dat andere kerken bepaalde elementen van de ware kerk hebben; deze worden soms 'vestigia ecclesiae' genoemd. Zulke elementen zijn de prediking van het Woord, het onderwijs in de Heilige Schrift en de bediening van de sakramenten ... De oecumenische beweging is gegrond op de overtuiging dat deze 'sporen' nagegaan moeten worden. De kerken moeten ze niet geringschatten als louter elementen van waarheid, maar er zich in verheugen als hoopvolle tekenen die naar een werkelijke eenheid wijzen". Het is natuurlijk overduidelijk dat de kwestie van de erkenning van 'sporen der kerk' in 'andere kerken' van het grootste belang is voor een menigte van andere zaken van ekklesiologische aard, zoals vrijheid van godsdienst, tolerantie van 'andersdenkenden', zending en samenwerking op zendingsgebied, etc. etc.

Dr. Faber laat zien dat deze **Toronto-verklaring** van invloed is geweest voor de aansluiting van de Gereformeerde kerken in Indonesië bij de Wereldraad van Kerken. Deze kerken schrijven nl. dat zij geheel en al menen te handelen in de geest van Calvijn, die zelfs aan de Roomse kerk de naam van kerk niet heeft willen onthouden, omdat hij elke kerk, zolang er nog 'enige overblijfselen van de kerk' in haar te vinden zijn als zodanig wilde erkennen. (Zie voor het hele citaat pag. XIV.)

Tenslotte schijnt het begrip 'sporen der kerk' hoe langer hoe meer ingang te vinden in de literatuur der Rooms Katholieke oecumenici.

Dr. Faber toont nu aan in zijn proefschrift, waarvan hij de aktualiteit duidelijk heeft gedemonstreerd, dat het begrip 'sporen der kerk' opgevat als gewaardeerde elementen van een ware kerk niet in de lijn van Calvijn ligt, en dat het heel wat anders is te spreken over 'vestigia ecclesiae' dan over 'notae ecllesiae" ('kenmerken der kerk'). Wie echter de naam van Calvijn in dit verband noemt komt vanzelf terecht bij de man, wiens levenswerk in Calvijn duidelijk voortzetting gevonden heeft, namelijk Augustinus, die in zijn strijd met de Donatisten — de Anabaptisten van de Oude Kerkgeschiedenis — uitvoerig op het begrip 'sporen der kerk' is ingegaan. Aangezien Augustinus niet verstaan kan worden zonder kennisname van de leer van Optatus van Mileve, krijgt ook deze figuur een plaats in het onderzoek. Daar de Donatisten zich vaak op Cyprianus beroepen, van wie de uitdrukking 'buiten de kerk geen zaligheid' afkomstig is, wordt aan hem de nodige aandacht besteed.

In zijn proefschrift ontwikkelt Dr. Faber de gedachte dat Cyprianus geen oog had voor het begrip 'de doop als spoor der kerk'. Hij kent slechts één kerk, één genade en één waarheid; buiten de kerk is er geen echte ambtsbediening, en het is onmogelijk dat de doop buiten de kerk bediend wordt. Dit soort doop is geen doop.

Bij Optatus ligt de kwestie weer anders: hij heeft er geen bezwaar tegen, dat, al heeft hij zelf de term 'spoor der kerk' er nooit voor gebruikt, de doop in een schismatiek gezelschap bediend, als een duidelijk 'spoor der kerk' te erkennen.

Augustinus, in het voetspoor van Optatus verder gaande, aanvaardt de doop door schismatieken zowel als door haeretici bediend, als geldig, mits bediend in de naam van de Drieënheid. Deze erkenning betekent echter niet dat Augustinus heeft willen weten van de wettigheid van de 'kerk' der Donatisten.

Dr. Faber citeert Dr. K. Schilder die in 1933 schreef, dat de erkenning van de doop wel insluit een in rekening brengen van de katholiciteit van het christendom, maar niet kan betekenen een erkenning van de wettigheid van het dopende instituut.

Het zou te ver voeren in een niet-theologisch tijdschrift op zuiver 'vak-theologische' onderdelen van Dr. Faber's proefschrift nader in te gaan. C.C. is daar de plaats niet voor. Echter het zou de moeite lonen kennis te nemen van Augustinus' onbekendheid met de leer dat de Doop een teken en zegel van het verbond der genade in Christus voor de gelovigen en hun kinderen is. In dit verband schrijft Dr. Faber dat de Gereformeerde Belijdenis de goede elementen uit Augustinus heeft overgenomen, maar o.m. in Artikel 34 Nederlandse Geloofsbelijdenis op het voetspoor van Calvijn verbondsmatig heeft gecorrigeerd (pag. 167). En het was ook Calvijn die de doop door de Rooms Katholieke kerk bediend als een 'spoor der kerk' **krachtens de trouw van Gods verbond** (onderstreping van mij, F.K.) heeft getekend.

'Spoor der kerk' is iets anders dan een 'kenmerk der kerk'. We mogen Dr. Faber dankbaar zijn voor dit welgedocumenteerde en zer goed leesbare proefschrift, waarin hij een eind gemaakt heeft aan een menigte misverstanden rond de begrippen van 'kerk' en 'verbond'. Het is overduidelijk dat Calvijn niet voor het karretje van Wereldraad-gedachten gespannen kan worden. Het is ook duidelijk dat Augustinus noch Calvijn ooit hebben gedacht aan een onbijbelse intolerantie ten aanzien van schismatieken en haeretici, doch ook in dit opzicht de kracht ean Gods verbond in rekening hebben willen brengen.

F. Kouwenhoven.
Mississauga, Ont.

Isaac Brock's Anniversary

by MARCUS VAN STEEN

(Canadian Scene) — In October, Canada observes the 200th anniversary of the birth of Sir Isaac Brock, whose towering statue stands impressively at Queenston, near Niagara Falls. Brock is usually remembered for his victory at the Battle of Queenston Heights in October, 1812. But his most brilliant battle, and the one that earned him his knighthood, was his capture of Detroit without losing a single soldier — a feat that rallied the Canadians to resist the American invasion in 1812, thus laying a firm foundation for Canada as an independent nation.

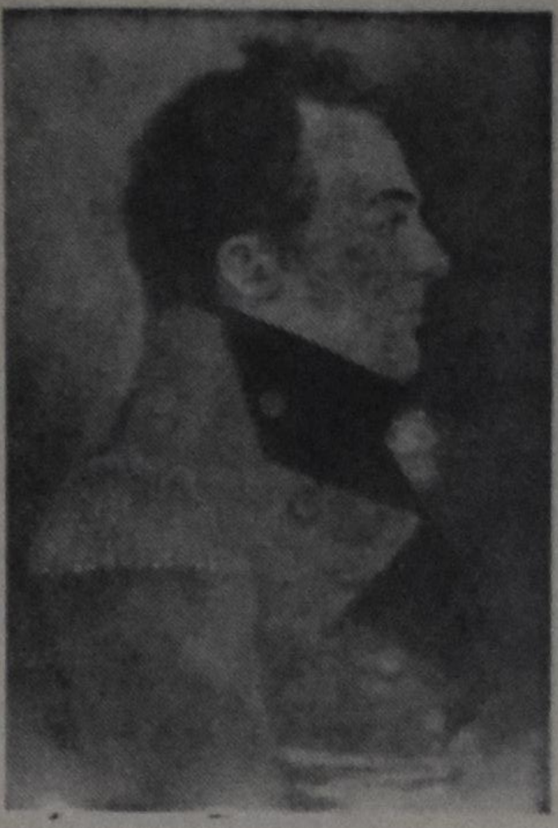

ISAAC BROCK HONOURED

The 200the anniversary of the birth of Sir Isaac Brock has been commemorated by a recent issue of a six-cent stamp bearing this portrait and a stylized reproduction of Brock's memorial column at Queenston Heights.

Isaac Brock was born on October 6, 1769, in Guernsey, a small island off the French Coast. He was sent to Quebec in 1802, by which time he was a lieutenant-colonel and an experienced soldier. During the next several years he fumed at being stationed in Canada while other officers were winning glory and promotion in the battles against Napoleon in Europe. Ironically, Brock's wish to be posted to Europe was granted in the spring of 1812, just when it was clear that war was about to break out with the United States. Under the circumstances, Brock chose to remain in Upper Canada, where he had spent the previous two years preparing to meet an unexpected invasion. By this time Brock was a Major General in command of all forces in Upper Canada (now Ontario). He was also Administrator of the colony, in the absence of the Lieutenant-Governor. In this dual role he was a busy man indeed after the United States declared war on Canada in June, 1812,

First, Brock called a special session of the provincial legislature and secured the passage of laws for the defense of the realm. He sent word to Captain Roberts in northern Ontario for the capture of the American post of Michillimackinac (now Mackinaw, Michigan). Finally, he organized an army which he himself led to repulse General Hull who had invaded southwestern Ontario with a large army.

Brock's movements were so well organized and so confident that General Hull, fooled into thinking that Brock had a large army on the move, retreated across the river to his fort at Detroit. Brock followed so swiftly that the American general was taken completely by surprise and surrendered on August 13th, almost exactly two months after war was declared. Besides the strong fortress and trading post, Brock captured 39 cannon, large quantities of small arms and ammunition, the whole vast territory of Michigan, and 2,500 men — about twice as many soldiers as Brock had to defend the entire province of Upper Canada.

This brilliant achievement completely changed the nature of the War of 1812. Before the capture of Detroit, there was a strong feeling in Canada that there was little use in resisting the American invasion. Brock showed that mere number did not guarantee victory, and from that time on there was no more defeatist talk in Canada.

When the news reached London, the bells were rung in jubilation. The King immediately sent back word that Brock would henceforth be Sir Isaac. But before the knighthood reached Canada, Brock was dead. He was killed at Queenston Heights on October 13th, leading an attack to drive back the Americans who had crossed the Niagara River during the night.

His death was genuinely mourned among all classes in Upper Canada. Named spontaneously "The Hero of Upper Canada", and acknowledged as the brilliant soldier who had laid the foundations for a successful defense of the colony, he was also loved and admired as a kind and gentle man, a fair and wise ruler, and a man who clearly saw his duty and did it without question. He was buried twice — once immediately after the battle in the grounds of Fort George at Niagara-on-the-Lake, and twelve years later when his body was transferred to the battlefield at Queenston Heights to rest under the tall obelisk reared as a testimony of the affection and admiration of the people of Ontario.

THIS WORLD OF OURS, IF IT WERE A VILLAGE OF 1,000 PEOPLE

Since it's almost impossible to visualize three billion people as the human family, let's compress them to form a single village of 1,000 persons. These 1,000 persons would boil down to 90 North Americans (including 60 U.S. citizens), 50 South Americans, 210 Europeans, 85 Africans, and 565 Asians.

Three hundred would be white; 700 non-white. About 300 would be Christians, the other 700 would have other religious beliefs or none at all. The 60 U.S. citizens in the 1,000 total would receive half of the total income, with the half divided among the remaining 940 persons. This, in a nutshell, is the world we live in today.

"The Voice"

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Departement van Financien en Economische Zaken

Hiermede delen wij u mee dat vanaf 18 juli 1969, de ONDERNEMINGEN BRANCHE is overgebracht van het Departement van de Provinciale Secretaris en Burgerschap naar het Departement van Financien en Economische Zaken.

Deze verandering brengt onder het toezicht van het Departement van Financien en Economische Zaken de Wet op Ondernemingen, de Ondernemingen Informatie Wet, de Ondernemingen Effecten Registratie Wet, de Dode Hand en Liefdadigheid Beheers Wet en de Credit Unions Wet.

Dit brengt een totaal aantal van 23 wetgevingen onder de administratie van het Departement, inbegrepen de Wet op de Credit Unions welke voorheen onder toezicht was bij beide departementen.

Het Departement heeft nu vier secties en omvat nu: de Ontario Effecten Commissie, de afdeling ter Bescherming van Verbruikers, het kantoor van de Toezichthouder op Verzekeringen en Registrator van Leen- en Beheersbanken, en de Ondernemingen Branche.

The Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

"Seek ye first the Kingdom of God and his righteousness and —"

Great Evangelism Campaign

of the Reformed and Christian Reformed Churches of BRANTFORD, Ontario,

the Reformed Church radio broadcast Temple Time,
the Christian Ref. Church radio broadcast Back to God Hour,

to be held on the

International Plowing Match of Paris, Ont.

on Wednesday, October 15, Thursday, October 16, Friday, October 17 and Saturday, October 18 from 10 a.m.-7 p.m. at ROSS KELLY'S FARM, Hwy 24A North of Paris, Ont.

Filmavonden "De stem van het water"

17 oktober 1969, 's avonds 8 uur in de Immanuel Chr. Ref. Church in **BRAMPTON, ONT.** Bijprogramma "Het Gas van Slochteren", ook in kleur.
21 Oktober 1969 in de Town Hall in **HAGERSVILLE, ONT.**
24 oktober 1969 in the **WOODBRIDGE** Chr. High School.
7 november 1969 in de Chr. Ref. Church van **GUELPH, ONT.**
8 november 1969 in Delta Collegiate in **HAMILTON, ONT.**
voor de Christian Action Foundation Inc.

Alle verenigingen worden in de gelegenheid gesteld om de ontroerende film "De Canadezen Komen" als na-programma op te nemen. Deze film is gratis, doch een collecte voor het Comité 1940/1945 of een vrije gift zal zeer op prijs worden gesteld.

MAAK GEBRUIK VAN DEZE UNIEKE GELEGENHEID!

Telefoon (daytime) 459-3711
's avonds (na 8 uur) 457-1119

HOLLAND FILM SERVICE
Brampton, Ont.

OPFIERINGEN FAN IT FLEURIGE FRYSKE STIK

"DE RIKELING"

yp trye bedriuwen, fan Meint Visser.

29 Oct. yn Jarvis,
de jouns 8 ûre yn the Community Hall.

1 Nov. yn Hamilton
de jouns 8 ûre yn de Christian High School, 28 Athens St.

Mesyk by "De Douma's".
Koffie en koeke fry.

Kaerten foarut $1.25 by L. Miedema, R.R. 5, Waterford, Ont. en by D. Buma, R.R. 1, Jarvis, Ont.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed Word Relief Committee
3850 Kalamazoo Ave. S.E. Grand Rapids, U.S.A. Mich. 49508

CONFLICT AND HOPE IN SOUTH-AFRICA

by Dr. P. G. Schrotenboer

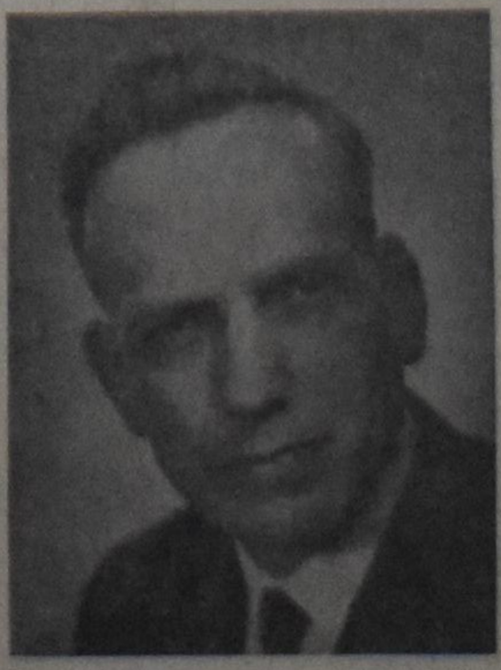

The author, who is general secretary of the Reformed Ecumenical Synod, has been in South Africa for some time, during which he made a special study of the race problem (apartheid policy). He has both observed life in the South African Republic, and talked extensively to numerous people, both white and black. In this book he does not only give a report on his observation, but he submits an unbiased and unprejudiced evaluation as well. Anyone who wants to orientate himself or who wants to have a clear insight into the South African situation, cannot afford to miss this book.

CONTENTS: Introduction — The Africaners a People who will not Forget their Past — Revenge: Dutch Reformed Style — South Africa: Darkest Spot on Earth — What is Apartheid? — Pettv Apartheid — Bantu Education in South Africa — South African Universities and Racial Policy — Liberalism in South Africa — Christian Nationalism in South Africa — Christian National Education in South Africa — Trustees of South Africa — Is South Africa a Police State? — The Afrikaners Laager Mentality — Die Afrikaner Broederbond — South African Churches and Race Relations — There is Hope for South Africa.

Paperback design by Wm. Hart

PRICE PER COPY $2.40 (prepaid)

PUBLISHED BY

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

Corner Gage & Main St. Box 312, Station B Hamilton, Ontario

Beelden van en uit NEDERLAND

★ ★

Macht en machtsuitoefening

Het heeft weer eens gespookt op het Binnenhof, zodat op het middernachtelijk uur minister-president De Jong de Tweede Kamer binnenstapte en zei: "De loonwet met artikel 8 aannemen of er volgen ernstige consequenties, nl. aftreden van het hele Kabinet, dan wel Kamerontbinding". Hoewel een viertal leden van de Katholieke Volkspartij wat men noemt "uit de boot viel" en met de oppositie tegenstemde, werd de wet met ruime meerderheid aangenomen. Wat bedoelt deze wet? Sinds 1967 kent men de "vrije" loonvorming, d.w.z. de lonen worden vastgesteld door onderhandelingen tussen werkgevers en werknemers. Tot 1967 hadden we de geleide loonpolitiek, waarbij de Regering mede een belangrijke stem in het kapittel had. Toen deze vervangen werd door de vrije loonpolitiek vroegen de drie vakcentrales per brief aan de Regering, contrôle te blijven uitoefenen en eventueel in te grijpen, als de zaak uit de hand liep. Daartoe diende deze wet en nu riepen de vakcentrales moord en brand. De heer Kloos, voorzitter van het N.V.V., sprak van de knevelwet van Roolvink en kondigde aan, zonder overleg met de andere vakcentrales, uit het overleg in de Sociaal-Economische Raad en de Stichting van de Arbeid te stappen, als de wet werd aangenomen. Het Katholiek Vakverbond is hem aarzelend gevolgd, het Christelijk Nationaal Vakverbond, hoewel ook bezwaren hebbende, liet zich niet op sleeptouw nemen en blijft overleg voeren inzake het loonbeleid. Intussen moet de wet nog in de Eerste Kamer worden behandeld. De heer Kloos is lid van die Kamer. Daar zullen de spaanders er dan wel afvliegen, hoewel minister Roolvink, zelf uit de vakbeweging afkomstig, voor de televisie zei: die jongens menen het niet zo erg, ze hebben een goed hart.

Aan de behandeling van deze zaak ging vooraf het drama-Verolme. De heer Verolme is a selfmade man, een doordouwer, die door zijn koopmanschap en vakkunde een der grootste scheepsbouwers van ons land is geworden. Toen hij begon, spotten de grote directeuren van gevestigde bedrijven, waarvan er nu twee in zijn concern zijn opgenomen: "Wat zal deze conjunctuurridder?" Welnu, hij heeft laten zien wat hij kon.

Maar ook hij sprong verder dan zijn polsstok lang was en zit nu door grote verliezen op de bouw van mammoeth-tankers in de knoei. Omdat hij een Amsterdams bedrijf op verzoek van de Regering overnam, om de werkgelegenheid voor duizenden arbeiders te redden en een geweldig droogdok voor reparaties van tankers tot 500.000 ton bouwt, kreeg hij reeds ruime subsidies van de Overheid. Nu vroeg hij opnieuw een slordige honderd miljoen. Daar kwamen, zoals te verwachten was, de tongen over los. De boeken op tafel, sommeerde de oppositie, Verolme aftreden of onder toezicht van een regeringscommissaris, grote zeggenschap van de Overheid, die men even later bij het loondebat weer volledig afwees. Onze minister van Economische Zaken ligt de Kamer niet. Hij is geen "sterke" bewindsman. Aanvankelijk blies hij ook nogal hoog van de toren, maar later bleek hij bereid een overbruggingscrediet van f 25 miljoen te verlenen onder nogal milde voorwaarden. De Kamer ging in meerderheid daarmede accoord. Leuk was, dat de arbeiders, zowel in Amsterdam als op Rozenburg (Rotterdam) con amore zich uitspraken voor het aanblijven van Verolme als president-directeur. Hoe de rode reporters van de t.v. ook poogden om een ander antwoord eruit te persen, de werknemers van Verolme bleven de baas trouw.

Het machtige bedrijf met vertakkingen in Brazilië en Ierland, heeft een weinig gebruikelijke structuur, nl. dat van een Stichting. In het bestuur van negen van deze Stichting speelt Verolme (plus mevr. Verolme en dochter) de eerste viool.

Een deskundig onderzoek moest de grote man toch wel toestaan en daarvan hangt het vervolg af, hoe groot en onder welke voorwaarden hen verder credieten zullen worden verleend.

Een bedenkelijk verschijnsel was, dat sommige kopstukken uit de Kamer als adviseur van dit bedrijf nogal royale vergoedingen opstreken. De heer Toxopeus, leider van de liberalen, die helaas het Parlement gaat verlaten, omdat hij Commissaris van de Koningin in Groningen wordt, had zich tijdig ervan gedistancieerd, maar de heer Schmelzer, leider van de K.V.P.-fractie, zag geen kwaad in deze "fusie" tussen publieke en private functie.

Een voorstel van de radicaal Van Aarden om een parlementaire enquête te houden inzake grote bedrijfsconcentraties werd verworpen.

Misschien is dit niet het goede middel, maar waakzaamheid blijft toch wel geboden. Door fusies en overneming worden de concerns steeds groter en machtiger. Naar het heet, terwille van de bedrijfseconomie en de internationale concurrentie, maar ook op dit gebied kan men zichzelf overschatten. Thans zijn weer onderhandelingen gaande over samenbundeling van vier van de grootste rederijen in ons land, nl. de Mij. "Nederland" te Amsterdam, de Kon. Java-China--Paketvaart Lijnen te Amsterdam, de Kon. Rott. Lloyd te Rotterdam en de Ver. Nederlandse Scheepvaartmaatschappij te Den Haag. Dit wordt dan een van de grootste scheepvaartondernemingen van Europa. Het betreft hier een personeel van 13.000 man, dat bij wijze van zeggen, met huid en haar wordt overgeheveld. Deze maatschappijen hebben samen ongeveer 175 schepen in de vaart. Zij bevaren alle wereldzeeën, zowel in lijn- als wilde vaart, en het doet goed om de driekleur overal in de wereld te ontmoeten, maar er zitten ook nog andere kanten aan deze machtsconcentraties, o.a. een aantrekkelijke natiosnalisatie ingeval de z.g. progessieven nog eens aan het roer komen. Voortshands lijkt het daar nog niet op. Opinie-peilingen anderhalf jaar voor de verkiezingen hebben niet zoveel waarde, maar geven wel een tendens aan en die is, dat de jonge kiezers in sterke mate D'66 pousseren. Wel geen rode groep, — van een partij kun je nauwelijks spreken — maar wel een onevenwichtige, waarvan je niet vooraf kunt zeggen waar hun ontploffingstheorie begint en waar die eindigt.

Na de bevrijding zijn 140 landverraders en oorlogsmisdadigers ter dood veroordeeld. In 49 gevallen is het vonnis uitgevoerd. De andere zijn veranderd in langdurige gevangenisstraffen. Een viertal Duitse bezetters kregen levenslang. Deze zitten nu 24 jaar in Breda. Een ervan kreeg ziekte-"verlof" maar komt natuurlijk niet weer uit Duitsland terug. Dienen de andere drie nu uit menselijke overweging in vrijheid te worden gesteld of tot hun dood in de cel te blijven? De minister van Justitie, mr. Polak, was bereid hen te laten gaan. Waar z.i. gratie niet mogelijk was moest een speciale wetswijziging de deuren openen. Vanzelfsprekend kwamen de tongen en pennen los en toen de minister vreesde geen meerderheid in de Kamer voor zijn idee te vinden, zag hij van het indienen van zulk een wetsontwerp af.

Intussen heeft het Kamerlid Dr. Van Schaik (K.V.P.) meegedeeld een uitspraak van de Kamer te zullen vragen.

De "zwevende" Duitse mark dreigt het landbouwbeleid, evenals de devaluatie van de Franse frank in moeilijkheden te brengen. Onze agrarische uitvoer naar Duitsland bedraagt enkele miljarden en men vreest van invoerheffingen grote schade. Men ziet het, ook bij de zes (E.E.G.) loopt het nog niet altijd op wieletjes. Engelands premier Wilson, die weer een beetje wind in de zeilen krijgt, zei, nog steeds te willen toetreden tot "Europa", bedoelende de common market, maar niet (meer) met de pet in de hand te staan. Odi et amo!

We besluiten met de mededeling van het medisch team, dat de gezondheid van Prinses Beatrix, die deze maand haar derde kind verwacht, uitstekend is.

Cn.

MORE SUBSCRIBERS

is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand!

Verdubbel Uw geld in negen jaar

KOOP

CANADA SAVINGS BONDS

8%

gemiddelde jaarlijkse rente tot vervaltijd

- Dit jaar zullen de nieuwe Canada Savings Bonds een gemiddelde rente van 8% per jaar opbrengen wanneer men ze tot de vervaltijd bewaart.
- Elk $100 aandeel begint met een rente van $7.00 voor het eerste jaar, brengt $8.00 rente op over elk van de volgende twee jaar en vervolgens $8.25 rente opbrengst over elk van de laatste zes jaar.
- U kunt tevens rente op rente verdienen. Uw geld in negen jaar verdubbelen.
- Canada Savings Bonds zijn voor iedereen bestemd. U kunt ze op Uw werk, bank of bij Uw makelaar kopen, à contant of op termijnen. Ze beginnen met $50 en de limiet is dit jaar $25,000 waarde voor elke houder.
- U kunt Canada Savings Bonds ten alle tijde op Uw bank verzilveren, tegen de nominale waarde plus opgebrachte rente.
- Weinige beleggingen zijn zo winstgevend. Geen enkele bouwt met meer zekerheid voor de toekomst. Koopt ze vandaag nog!

Abe Marcus, Class of '59. Assignment: Mexico. Project: Riverboat Ministry. Penetrate pest-infested forests. Visit waterfront hovels. Mingle with the illiterate, the impoverished. Live with squalor along the bayous and canals. Talk about a challenge! Abe's boat is his pulpit. And its familiar "putt-putt" tells these people that Good News is coming. So is material relief: seeds, cement, blankets — from a man who gets weary to the bone, and loves it. Because there's an overwhelming satisfaction when you're in action . . . for Christ's sake!

for Christ's sake!

RBI

The action starts here. Write for details.
REFORMED BIBLE INSTITUTE
1869 Robinson Road S.E.
Grand Rapids, Mich. 49506

THE CROSS IN CANADA

(Social Concern of the Canadian Churches)

by Rev. G. RIENKS

II

THE CHURCHES ON THE FRONTIER

The opening of the West — the great lonely land on the other side of Lake Superior — was a challenge for all the churches in the eastern parts of Canada, which had been settled already. Before we see how they responded to this challenge, let us get acquainted with these churches. We shall concentrate on the three large Protestant churches, which were involved in this adventure, i.e. the Anglican, the Methodist and the Presbyterian churches. We will notice that these churches had overcome, to a great extent, the dangers involved in an immigrant situation, especially transplantation and were prepared to take new responsibilities. And it can be **said that before long all the** churches shared the same vision — to win the West for Christ.

THE ANGLICAN CHURCH

For us as newcomers it is most difficult to get a clear picture of this church. Its liturgy and clerical garments remind us of the Roman Catholic church, but we often fail to see how in this church ancient christian traditions are preserved, neither do we recognize the Evangelical influence within the Anglican church.

After the American War of Independence, 1776-1783, many so-called Loyalists left the United States and took refuge in Canada. They wanted to remain loyal to the British crown and to live under the British flag. We can understand that these Loyalists had a strong sense of tradition and authority and detested the "godless" ideas of the American revolution. Many among them belonged to the Church of England. As these men carved their way through the wilderness of Ontario they had strong convictions. They believed that the revolutionary ideas had spread through the American colonies via the churches of the dissenters. This history should not repeat itself in Canada. The Church of England and the British crown should be the guardians of the christian heritage in this land. We should take this into account if we want to understand the struggle of the Anglican church for the monopoly of the Clergy Reserves and of education. According to the Constitutional Act of 1791, 1/7 of all uncleared land had been reserved for the clergy, i.e. should be used for financial support of the "Protestant clergy". The Church of England interpreted "Protestant clergy" as the clergy of the Anglican church. It was the beginning of a long struggle with Presbyterians, Methodists, etc. Not only the freedom of the church was at stake, it also had many political implications. Consequently, as so often in Canadian history, churchleaders played their part in the political development of this country. After many years of conflict the issue of the Clergy Reserves was settled by Act of Parliament in 1854. All the holdings were secularized.

The whole attempt of the Church of England to have the monopoly of being the Established Church gives us the impression of mere self-interest. It was however more than that. It was a form of transplantation. They believed that the concept of church and state, as it was in the motherland, could be applied without more ado in the new homeland. As for them, it was a matter of principles. Noble men gave all they had to fight for these principles. Only after a long and tragic conflict did they realize that it did not fit in with the structure of a frontier community.

It was good that issues like the Clergy Reserves were settled before the West was opened up. It put an end to much tension and bitterness between the churches.

The work of the Anglican church in the Canadian West was — in its pioneer stage — mostly the fruit of the Evangelical Revival in England itself. In 1799 John Venn, the pastor of Clapham near London, Henry Thornton and some other Evangelical friends had founded the Church Missionary Society in order "to promote the knowledge of the Gospel among the heathen". With real Evangelical zeal young men offered themselves to serve on posts distant and difficult. It was this Society — the C.M.S. — which in the year 1822 committed itself to the evangelization of the Indians and Eskimos in the North-West territories of Canada. It was the beginning of a long and heroic story of Anglican missions reaching far into the Arctic. A story which goes on to the present day. A few weeks ago, at an Open-House Party of my friend Rev. Merl Shantz, I met a lady who worked for the Church Army — an Evangelical organization in the Anglican Church — 1200 miles north of Edmonton somewhere in the Arctic. God's work goes on!

THE METHODIST CHURCH

Though the names of John and Charles Wesley, George Whitefield etc. were not unknown to us as we studied our church-history in the old country, nevertheless they were not nearly so familiar to us as those of Luther and Calvin. Nevertheless it was in the New World that Methodism scored its victories and we will not be able to understand the church in this country unless we study this great spiritual **awakening.**

During the 18th century, church-life in England was at low ebb. The clergy was poor or enjoyed the easy life of a country-squire, the preaching was dull, morality in decline and the masses uprooted as the Industrial Revolution made its destructive influence felt. It was under these circumstances that John Wesley, 1703-1791, began to preach. It was a call to personal faith and conversion, to a life of holiness. He preached in churches, in prisons and on street corners. Even though he stayed within the Church of England, he did not care for the boundaries of the parish churches — he made "the world his parish".

Before long Methodists settled in Canada. They came either from the United States or from England. In 1791 already the first Methodist chapel was erected on Paul Huff's farm near Hay Bay on the Bay of Quinte. We can imagine the disturbance among the Anglicans as the Methodists appeared on the scene. Bishop Jacob Mountain referred to them as "the intinerant and mendicant Methodists — a set of ignorant Enthusiasts" whose preaching could not help but "perplex the understanding, corrupt the morals . . ."

The Methodists however had several advantages over other churches. They were not so much interested in church organization, the key-person in their system was the Circuit-rider, the itinerant Methodist preacher who on horseback travelled from settlement to settlement. Such a preacher was not highly educated. He talked the language of the frontier-man and "his lively and instructive talk at the fireside made his coming anticipated and greeted with the liveliest interest". No wonder that Methodism with its movable ministry and lively preaching made a great impact upon the frontier and the Methodist "Societies" contributed much to the upbuilding of the moral life of the frontier population. John Wesley attached much value to these societies. What would happen to a new convert if he was not admitted into a group of concerned fellow-christians. These small groups met once a week to sing and pray together and to help one another in their religious life. They also exercised a kind of mutual discipline. Wesley wrote, "It can scarcely be conceived what advantages have been reaped from this little prudential regulation. Many now happily experienced that Christian fellowship, of which they had not so much as an idea before. They began to bear one another's burden, and naturally to care for one another. Evil men were detected and reproved: if they forsook their sins, we received them gladly: if they obstinately presisted therein,

(Continued on page 8)

LEZERS SCHRIJVEN

Wat moet er veranderen?

Dat er wat aan de hand is met de tweede kerkdienst kan een ieder weten die wat belezen is in de kerkelijke bladen.

Vooral in Nederland is dit probleem al lang aan de orde. De tweede kerkdienst heeft niet meer de belangstelling zoals dat behoort te wezen. In Nederland is men dan ook al bezig om deze impasse waarin deze tweede dienst is terecht gekomen te ondervangen door de avonddienst een andere vorm te geven om alzo de z.g.n. monoloog praktijk te doorbreken. Men is dan van mening dat wanneer de gehele gemeente meer actief aan de dienst kan deelnemen er ook meer belangstelling zal komen, vooral bij de jongere generatie in de kerk.

Op zichzelf is dit een alleszins prijzenswaardig streven. We behoeven niet noodzakelijk op één zondag twee precies gelijkvormige diensten te hebben op grond van een reeds jarenlang bestaande **traditie.**

Met belangstelling heb ik dan ook het artikel van Rev. H. Numan in C.C. van 25 sept. gelezen over deze zaak. Het kost inderdaad een zekere moed om hier eens openlijk over te schrijven. Zeker zullen er onder de lezers zijn die zeggen: moet dat ook al veranderen? Men kan natuurlijk heel gemakkelijk achter alle verandering, vooral in de Dienst des Woords, een zekere vervlakking of afval proberen te onderkennen, maar dat is zeker niet noodzakelijk.

Naar mijn mening brengt Rev. Numan heel belangrijke en goede dingen naar voren. In mijn hart ben ik eigenlijk ook altijd een tegenstander geweest om in de morgendienst de Catechismus te behandelen. Ook vind ik het niet juist om in de avonddienst de Wet te lezen en in de morgendienst de geloofsbelijdenis uit te spreken, voor mij is dat de omgekeerde orde waar we nu niet verder op ingaan.

Op een paar dingen wil ik echter de aandacht vestigen, die naar mijn mening de schrijver over het hoofd heeft gezien.

Het eerste is wat Rev. Numan voorstelde dat de dienstdoende b.v. een korte speech houdt van ongeveer 15 minuten waarna gelegenheid is vragen te stellen vanuit de gemeente, de z.g. dialoog in de preekdienst.

Naar mijn mening is hier het grote bezwaar, vooral voor de kerk in Canada, waar veel mensen een grote afstand moeten rijden, gaan zeggen: is dat nu eigenlijk nog wel de moeite waard om zoveel mijlen te gaan?

En om dan te gaan luisteren naar vaak onbelangrijke vragen die door sommigen naar voren worden gebracht.

Hiermede bedoel ik dit, **dat een** groot deel van de gemeente er geen voldoening in vindt en zichzelf bijgevolg als ontheemden beginnen te gevoelen in de **kerk.**

De vragen en problemen van de jongeren zijn nu eenmaal niet gelijk aan die van de oudere generatie. Ik heb daar al reeds klachten over gehoord uit Nederland.

Iemand schreef mij: ik voel mij niet meer thuis in mijn eigen kerk.

Er is een groot gevaar dat we met experimenteren in de Woorddienst de tweede dienst niet stimuleren waar nog meer devalueren. Als de tweede dienst niet duidelijk meer het karakter vertoont van **dienst des Woords** dan verliest deze dienst haar autoriteit, en gaat wellicht de klem en de roeping geheel teloor, dat we daar tegenwoordig behoren te zijn, omdat God ons **roept.**

Het andere wat de schrijver niet heeft genoemd, dat is dat we nodig hebben de doorwerking van de Heilige Geest in ons leven en in de kerk. Naar mijn mening is de tweede kerkdienst niet in gedrang gekomen door een zekere sleur of saaiheid in de prediking of door een eentonige herhaling van tweemaal per zondag, maar alleen omdat we leven in een tijd van geestelijke inflatie.

Wat daartegen gedaan moet worden is een kous apart om over te schrijven en geen eenvoudige zaak.

T. Schinkel.

Amherstburg, R.R. 1, Ont.

P.S. Rev. Numan intends to give his reply to this and former reactions in the very near future. Since it was to be expected that more letters would come in on this subject, it was better that Rev. Numan would answer them all in one shot.

Editor.

Lambert Huizingh

Acredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

VOORTMANS
GOOD COOKIES

Enjoy them today!

Vakantie in Holland - een auto tot Uw beschikking - en toch nog goedkoper uit:

Dat is niet moeilijk als U gebruik maakt van het KLM "Europe by Road". "Europe by Road" is het meest voordelige reisplan dat de KLM voor U heeft! "Europe by Road" kost $331 * per persoon, alles inbegrepen (dat is $7 minder dan een normaal 21-daags "economy" retour).

En voor die $331 krijgt U:

- Retourbiljet Montreal-Amsterdam.
- 21 dagen gebruik van een Volkswagen, Ford Escort of Renault.
- 2100 km gratis.
- En Uw eerste en laatste nacht in één van de beste touristenklasse hotels van Amsterdam.
- From October 1st, 1969 to April 1st, 1970 take advantage of a "Day on the House" in Amsterdam, courtesy of the Amsterdam Tourist Association. Free dinner, lunch, night club visits and sightseeing.

U weet hoe betrouwbaar de KLM is en altijd het beste op reisgebied aanbiedt! "Europe by Road" is hiervan een bewijs. Uw reis is zoveel gemakkelijker en plezieriger als U een eigen auto hebt! En dat voor die lage Euro-Auto prijs van $331! Zoiets kunt U niet laten schieten.

Als U over een een reis naar Holland denkt, vraag dan Uw reisbureau naar het "Europe by Road" plan van de KLM. Waarom belt U niet meteen even?

* De prijzen zijn geheel gebaseerd op I.T. tarieven voor groepen van 15 personen of meer, "economy class" en één auto per 2 personen.

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

TRAVEL INFORMATION DEPT.,
KLM Royal Dutch Airlines,
1140 de Maisonneuve Blvd. West,
Montreal 132, Quebec

Wilt U mij alle inlichtingen geven voor het "Europe by Road" plan.

Naam ....

Adres ....

Woonplaats .... Provincie ....

Mijn reisbureau is ....

HD

The Cross in Canada

(Continued from page 7)

it was openly declared that they were not of us. The rest mourned and prayed for them, and then rejoiced that, so far as in us lay, the scandal was rolled away from the Society".

It needs little imagination to understand the value of these Societies on the lonely frontier with its often rough way of life.

THE PRESBYTERIAN CHURCH

It seemed that this church was least prepared to answer the call of the West and yet it was this church, as we will see, who took the lead as the frontier moved westwards. This was only possible after it had overcome some barriers.

First, this church had transplanted to the New World most of the divisions of the old homeland. To study the history of Presbyterianism in Scotland is an almost hopeless undertaking. I have a diagram of the divisions in the Scottish church. In popular language it is referred to as "the sewer system". To give you an idea — in 1733 the Associate Synod breaks away from the Church of Scotland. In 1747 this Synod splits up into the Burghers and Anti-Burghers. Each of these groups divides into New Light Burghers and Old Light Burghers, and New Light Anti-Burghers and Old Light Anti-Burghers. It is an endless story of splintering up.

The great Secession took place in 1843 when the Free Church separated from the Church of Scotland. The bone of contention was the matter of Patronage. The Patron, who owned most of the land on which the church was located, had the right to appoint the minister. The congregation felt this an intrusion and many Evangelicals protested against this procedure. The result was the schism of 1843 under the leadership of Thomas Chalmers.

Though these issues did not apply to the Canadian scene the Free Church movement spread rapidly in the Maritimes and in the Canadas.

Between 1850-'60 there were eight distinct and self-governing Presbyterian bodies in Canada. Every group was of the conviction that it should maintain its own identity in the new homeland.

Through the years however old rivalries lost their bitterness and the awareness grew that, indeed, many of the problems were not relevant in the new situation. The result was a series of unions, and in 1875 four Presbyterian denominations were left. It was these four bodies which united on June 15th, 1875 in the Victoria Hall at Montreal and which constituted the Presbyterian Church in Canada.

In the peamble of the Articles of Union her origin was stated as follows:

"The Presbyterian Church of Canada in connection with the Church of Scotland, the Canada Presbyterian Church, the Presbyterian Church of the Lower Provinces, and the Presbyterian Church of the Maritimes in connection with the Church of Scotland, holding the same doctrine, government and discipline, believing that it would be for the glory of God, the advancement of the cause of Christ, that they should unite and thus form one Presbyterian Church in the Dominion, to be called the "Presbyterian Church in Canada", independent of all other churches in its jurisdiction, and under the authority to Christ alone, the Head of the Church, and Head over all things to the Church, agree to unite . . ."

The first barrier — that of church divisions — had been broken down.

The second barrier was the structure of Presbyterian Reformed church-life. Basic in that structure is a trained ministry. Consequently a congregation has to be settled before it is able to call such a minister. It seemed that such a policy was completely inadequate for a fast moving frontier. But "need has no law" — and it was quite revolutionary in the eyes of many Presbyterians when in 1865 Dr. Laing of Cobourg introduced a scheme which would put the whole administration and all the funds for Home Missions into the hands of a central committee. Another "heresy" was the appointment of a Superintendent for this work in 1881. To many this smacked of episcopacy. It was these changes however within the Presbyterian framework which fitted the church for her task on the frontier.

Another obstacle was the social background of the Presbyterian Church. William Proudfoot, who came to Canada as a minister in 1832, complained already, "It has been a great hindrance to our success that we have kept up the Scotch character. We are too Scotch — our habits, our brogue, our mode of sermonizing are all too Scotch. The thistle is everywhere seen; we have effected no lodgment in the public mind . . . As at present constituted our mission is a foreign affair."

Only by seeing its national responsibility would this church be able to engage in a great mission adventure.

SHARING THE SAME VISION

We have become acquainted, a little bit, with the churches which would accompany the pioneer on his westward trail.

In one way or other the Holy Spirit put this vision into the heart of the churches of those days. To many it was a crusade and church leaders raised their voices, "God wills it! God wills it!"

Let us listen to a few of those voices.

Dec. 26, 1878, Rev. John Jenkins, Moderator of the Presbyterian Church, wrote in his pastoral letter, "A glorious destiny opens before the Presbyterian Church in Canada. An almost boundless Home Missionary field opens out before us; the 'Great West' is rapidly becoming peopled — an embryo empire — and the opportunity which offers of laying its ecclesiastical foundations simultaneously with its political, is a call to us from the Head of the Church, thus early to take possession of the land in his name."

In 1880 James Robertson wrote in his Home Mission report:

"It should be the duty of the church to lay broad and deep the foundations of piety, purity and probity in this new land. Settlers are coming in, in considerable numbers, and making homes for themselves and their children. Would it not be a pity if these wide plains and mountains fastnesses should becomes the grave of their early piety."

Finally, Dr. George Munro Grant, one of the "founding-fathers" of the church of 1875 wrote in his book "Ocean to Ocean", 1873:

"Thank God, we have a country. It is not our poverty of land or sea that shall ever urge us to be traitors. But the destiny of a country depends not on its natural resources. It depends on the character of the people."

These quotations give us a feeling of the spirit which was moving in the churches.

How were these churches to translate this vision into action?

Personal Witnessing Conference

In the past week a number of Christian Reformed Churches in the Toronto area (with Second Christian Reformed Church, Toronto, as host-church) participated in a "Personal Witnessing Conference", sponsored by the Evangelism Department of the Christian Reformed Board of Home Missions, Grand Rapids, Mich.

Six workshops, divided over 3 evenings, were led by the Conference Leader, the Rev. Carl Tuyl of Whitby, Ont., with the purpose of training for personal evangelism.

The response showed that this Conference filled a need which is living in many members of our churches. We are grateful that so many families, young couples and young people participated.

The first workshop, entitled "Being controlled by the Spirit", makes us aware of the source of the Strength which dwells within us. As Jesus Christ says in John 7:38 — "Whoever believes in me, streams of living water will pour out from his heart". Do we, as Christians, pray that the Holy Spirit will work in and through us? Are we prepared to yield to the Holy Spirit and let Him use us as a "channel" through which the Gospel can flow to others?

What are the reasons that we would not be willing to be used by the Holy Spirit?"

Consider this question for a while! The answer is all-important for our own spiritual life in the first place. Our answer will be equally important for the community in which we live and work.

Grow groups will be formed soon to continue the studies and bring them into practice.

J. Schaafsma.

Meeting of the Women's Action for AACS

Inspiring! Challenging! Uplifting! were the comments heard Saturday after the meeting of the Women's Action for AACS. Yes, it was a good meeting. Ladies began to arrive around 10 a.m. from various parts of Ontario. The coffee they received on their arrival tasted good after the early morning car ride. After the coffee the meeting was called to order by the president Mrs. G. Vandezande Sr.

During the morning session we heard reports from the secretary, treasurer and from the districts. It was good to hear that the Action is working well. Many new locals have been formed and the existing ones are collecting their money faithfully. The ladies in the local committees and districts are to be commended for their willingness to give so freely of time.

The treasurer was able to report that $3,252.16 was collected this year. In agreement with the AACS this money will be used for the purchase of a computerized addressograph machine. This machine will greatly facilitate their mailing. Our treasurer had a busy year keeping records, running to the bank and mailing out new penny boxes and we truly thank her and her family for the unselfish giving of their time. It was good to hear that the money collected came from many different Reformed Churches and from all of Canada, also Alberta, and we thank all the ladies who so willingly serve to aid the cause of Christian Education.

Some areas are not working yet and if you live in such an area and would like to start a local, please contact the undersigned.

The morning session was closed with prayer. Everyone enjoyed the delicious meal prepared by the Toronto locals. During the lunch hour there was also time to chat with each other and thus share ideas and get better acquainted.

The afternoon session was open-en with singing. Roll call revealed 7 ladies from each of the following districts: Toronto, Huron and Chatham and 4 from Quinte. We also welcomed 2 male visitors and hoped that they enjoyed their day with us too.

An opportunity was then given to the ladies to raise questions and give suggestions on how to improve and expand the Action. Other methods of raising money in addition to the penny-banks was also discussed.

The guest speaker for the afternoon was Rev. M. Greidanus, campus chaplain at McMaster and Toronto Universities. He stressed the urgency of helping the university students in their efforts to relate their learning to the Lord of Life that they serve who alone can give meaning and direction to life.

He began his speech by asking the question, "Do facts about the University today force us to Christian Education?" Then he explained facts found in University classrooms and newspapers and suggested that a solution might be found in sending all Christian students to Christian Colleges in the States. This of course is not always possible and thus we have Christian students studying at Universities here in Canada.

Universities are no longer satisfied with just presenting facts, they also want ideas. There is also an interest in religion. But the real problem of the universities today is that they give no real direction. They cannot since they are public and must represent everyone. One result is that they encourage you to do what you want, and yet they challenge you to live for money and what they can get with it. The students are no longer satisfied with this purpose, they want something more.

Should Christians be disturbed or is it true that they'll settle down when they get older? We definitely must be concerned since the student of today is the leader of tomorrow. Historically universities were religiously founded, but this is no longer the case. The church has gone to the university to help the situation as soon as the Christian emphasis was lost. Thus there is Christian counselling available and Bible classes are set up, but there is no help given in making their education Christian. One aim of these classes is to help the student integrate faith and education. But what is desperately needed is help from the top. The AACS can offer such help, not with a Christian University at present, but by offering the core need Christian professors who are able to help the students relate their faith and studies and to see their courses from a Christian perspective.

When the students are given this direction they have a better reason for existing than just for money. Only when we listen to God and his Word, does living and learning make sense.

The AACS is also helping at the national level with Student Conferences in the summer, publicizing books which the student can use. Student clubs have also been set up. The AACS is also going into the community with its Discovery I series this year. At the Institute there are 10 full-time students; students who feel the need to concentrate on obtaining a Biblical perspective on their learning.

Be thankful then and listen to what God says to us in Col. 2:8. Learn according to Christ, then there is hope; go away from Christ and there is death.

Mrs. Heemsbergen thanked the speaker for his inspiring address and wished him the Lord's blessing in his work. Mrs. Vandezande Sr. then thanked everybody for coming with special thanks to Miss Dykstra for playing, and wished all of them a safe trip home. Rev. Greidanus closed the meeting with prayer.

Ida Lunshof, Secretary,
Box 53, Drayton.

Tenth Annual Meeting

of the

All Ontario Diaconal Conference

SATURDAY, OCTOBER 18, D.V. at 9:00 A.M.

in the

TORONTO DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

Woodbridge, Ontario

Morning Session:

Commemoration of the 10th anniversary of the All Ontario Diaconal Conference

Anniversary Address by Rev. L. Mulder,
Burlington, Ontario

Afternoon Session:

Panel Discussion on the
Deacon's Involvement in Evangelism,
Education and Labour,
also Deaconesses in the Church?

A SPECIAL WELCOME
to former board members and members of the
All Ontario Diaconal Conference.

Deacons and others attending the conference are invited to bring their wives.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

FOR YOUR ENTERTAINMENT

and for interested onlookers!

No. XVII
Author: Anonymous
Black: 3 pieces

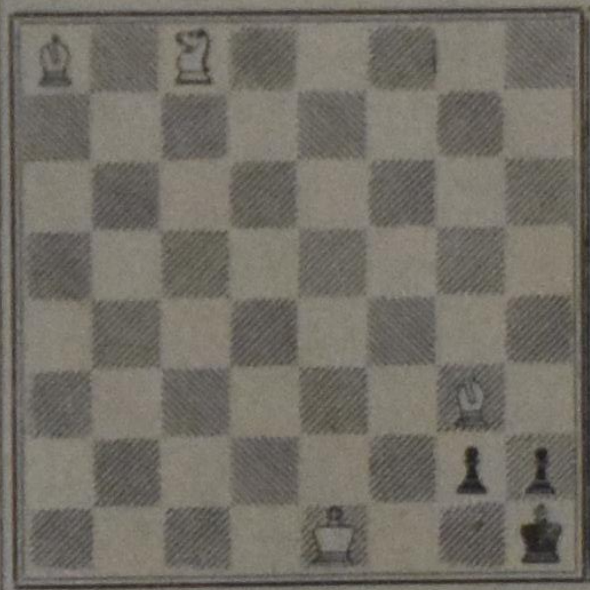

White: 4 pieces
White wins. 5 points

No. XVIII
Author: Anonymous
Black: 11 pieces

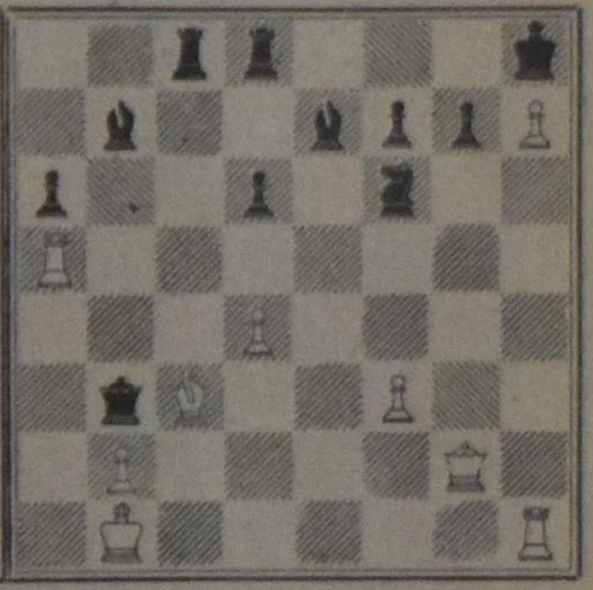

White: 9 pieces
White wins. 5 points

NOTES

1. This month I offer two Endings in this special entertainment corner. Only people who join our contest by sending solutions of the regular problems can gain extra points by also submitting solutions of XVII and XVIII. The attraction is for newcomers but the joy is for everybody.
2. The authors of these Endings are not known, unfortunately. In XVII a white win is impossible if black promotes a pawn. So, a complete win must be a rather involved business for white.
3. The game in No. XVIII asks for a daring and rigorous player of the white pieces. With quite a bit of fireworks the black King will finally be mated.
4. Reports about these endings are kindly solicited from our contestants by yours truly.

On Saturday, October 18, Drs. Zylstra and Olthuis will present their public inaugural addresses at 2 p.m. on the campus of York University. The meeting will be held in Room D of the Stedman Lecture Hall.

JAMES H. OLTHUIS: LET NO MAN BE CALLED TEACHER

(toward a christian view of ethics)

BERNARD ZYLSTRA: HERBERT MARCUSE - PROPHET OF REVOLUTION

REFRESHMENTS WILL BE SERVED — EVERYONE IS WELCOME — BRING A FRIEND

INSTITUTE FOR CHRISTIAN STUDIES, 141 LYNDHURST AVE., TORONTO 4

How to get to York University

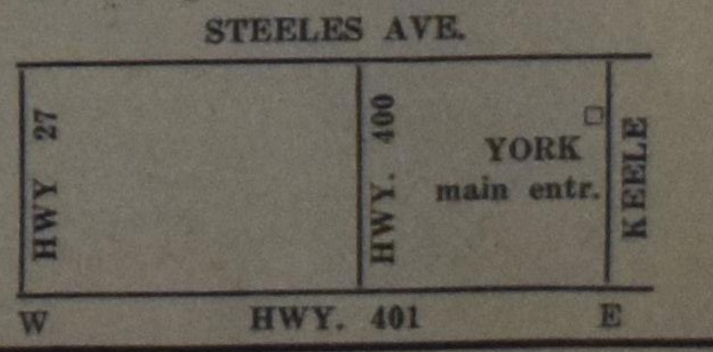

VRIJHEID GELIJKHEID EN . . . MOEDERSCHAP

Het is tegenwoordig soms een hele kunst om de jongens en de meisjes van elkaar te onderscheiden. Het lange haar, dat hen bij het lopen op de schouders danst, en de manier waarop ze zich kleden, maken het steeds moeilijker om met zekerheid te zeggen wie of wat je voor je hebt. Zelfs een ketting of een rammelende armband bieden al geen uitkomst meer, die zijn ook al als hulpmiddelen in het gelijkvormigheidsproces betrokken geraakt. En denkt u nu maar niet, dat dit verwarring stichtende gedoe het privilege van de jongelui is en dat het bij het klimmen der jaren vanzelf wel weer in orde komt. Dat dacht ik ook, totdat ik laatst wel tot een andere opinie over moest gaan.

Om op de hoogte te blijven van wat er onder mijn zusters (in de breedste zin van het woord), in dit nieuwe vaderland van ons zoal leeft, vis ik elke maand een Canadees Damesblad uit de mailbox, om het daarna plichtsgetrouw tot mijn geestelijk eigendom te maken. Welnu, bij het doornemen van het laatste nummer kwam ik tot de ontdekking dat er inderdaad wat leeft en gist. Weliswaar maar bij een haast te verwaarlozen klein gedeelte van meergenoemde zusters, maar het leeft en gisten doet het zeker! Wat het is? Een variant op het hierboven genoemde verschijnsel: de drang naar vrijheid en gelijkheid. De variant wordt gevormd door het feit dat het bij het ouder worden een drang is die alleen door de vrouwelijke helft gevoeld wordt, alsmede door het ageren van sommige van deze dames tegen de lasten van het moederschap.

Verschillende clubs en organisaties zijn in het leven geroepen, om op allerlei manieren voor het grote onrecht waaronder wij vrouwen gebukt zouden gaan, de aandacht van de massa en die der betreffende autoriteiten te vragen en om te streven naar drastische veranderingen in de bestaande misstanden. Sommige van deze clubs zitten elkaar ook nog flink (wie zei er: echt vrouwelijk?!) in de haren. Dat leidt weer tot verdeling en versplintering en zodoende wordt het "probleem" door sommige groepen en individuen kalm en gematigd, door anderen weer fel geemotioneerd benaderd.

De meest schokkende voorspelling werd wel gedaan door een dame die doodleuk beweerde, dat ze er niet van zou staan te kijken als in tien jaar tijds de vrouwen de wapenen tegen de mannen op zouden nemen! Een ander kwam met de onbegrijpelijke, ondenkbare en afschuwelijke eis dat het huwelijk als instelling uit de samenleving moest verdwijnen en babies moesten maar in test-tubes gekweekt worden . . . Zodoende zou de vrouw van de slavernij der sexualiteit bevrijd worden.

De rest van de wensen, eisen en profetieen waren wat gematigder. Ik heb geprobeerd om me enigszins hun standpunt in te denken. Om objectief te zijn. Daar heb je het al! Hoe vaak wordt er niet beweerd dat dat voor een vrouw onmogelijk is? Is dat waar, of komt hier discriminatie om een hoekje kijken?! Maar goed, stel nu dat het mij lukte. Dan zijn er dunkt me toch verschillende dingen die de moeite van overdenking waard zijn. Ten eerste: er IS een zekere mate van discriminatie tegen het vrouwelijk geslacht, ook al wordt het vaak niet eens als zodanig gezien of ervaren.

Waar komen de grappen over schoonmoeders altijd weer vandaan, terwijl er onder hen zoveel fijne, lieve, onzelfzuchtige vrouwen te vinden zijn, en er terzelfder tijd ontzettende lastige schoonvaders gevonden worden? Zijn alle mannen automatisch vertrouwd achter het stuur? Welnee, we weten wel beter! Zelf heb ik meermalen zo wit als een doek en met knikkende knieen uitgestapt na een rit met een man achter het stuur, terwijl ik bij sommige vrouwen in de car rustig een dutje zou kunnen doen. Gek, al die schimpscheuten op "womandrivers"! . . . Dan is er de kwestie van het verschil in salaris voor mannen en vrouwen die hetzelfde werk doen. Ik ben me ervan bewust dat er hier voetangels en klemmen liggen, die een oplossing in een handomdraai van deze zaak onmogelijk maken, en ik waag me dan ook niet aan een economische verhandeling. Laat ik liever aan de mannen over! Maar toch . . . voor alleenstaande vrouwen is het dunkt me een moeilijk te verteren zaak. De vrouwen die in een gemengd gezelschap het er op wagen om over een bepaald iets hun mening uit te spreken, hoezeer ook gebaseerd op een terdege kennis van zaken, worden heel vaak met een al dan niet welwillend glimlachje aangehoord en verder . . . genegeerd.

Nog een sterk voorbeeld: bij het schrijven van dit stukje vroeg ik me een beetje benauwd en, dom genoeg hardop, af of het wel een logisch geheel zou worden. Waarop de Heer des Huizes zorgeloos ten beste gaf: "Zit daar maar niet over in, het moet toch een echt vrouwelijk stukje zijn!!" Toen kwam ik pas in de stemming, dat begrijpt U. In elk geval, dit zijn allemaal nog maar kleinigheden. Tenminste, vergeleken bij het grove geschut waarmee die eerder genoemde, fanatieke dames de maatschappij op haar grondvesten willen laten schudden. Je bent geneigd om aan deze extremisten te vragen: Zouden jullie soms ook vrouwen willen zien bij de vuilnisophaaldienst, in de bouwvakken, op de tiende verdieping van een in aanbouw zijnd flatgebouw? Of met bebloede jasschorten in een slachthuis? Als je nu zo graag gelijkheid wilt, de eliminatie van het "anders-zijn", dan moet je ook consequent wezen. En om nog eens op die afschaffing van het huwelijk terug te komen, begrijpen ze dan niet, dat de man die trouwt zich ook tot bepaalde verplichtingen verbindt? Bovendien zijn er rechten waarop beide partijen aanspraak kunnen maken. Maar het is wel duidelijk dat bij al dit vechten voor vrijheid en gelijkheid door dit militante leger één ding onder de voet gelopen wordt: de liefde. Daarmee komen we dan bij het tweede punt in onze overweging en dat is dit, dat een vrouw van de wereld haar positie ten opzichte van de man ongetwijfeld anders zal bezien dan wij, die de Bijbel tot richtlijn hebben. Een van de redenen waarom die verbeten dames zich zo druk maken over de positie die hun, naar ze dus zeggen, rechtens toekomt, is dat wanneer ze hun doel mochten bereiken, daarmee ook de man zijn mannelijkheid zou terug ontvangen. Ik denk toch niet dat in onze kringen die redenering indruk maakt, om de eenvoudige reden dat de mannen onder ons aan mannelijkheid niets hebben ingeboet. Daarmee wil ik niet zeggen dat bij ons alles koek en ei is. Wij hoeven ons nog niet in zelfgenoegzaamheid op de borst te slaan! De positie van de vrouw (en daardoor ook die van de man) is inderdaad wel in het geding. Denk alleen maar aan de discussie rondom de vrouw in het ambt! Maar die fanatieke uitwassen zullen onder ons toch altijd ondenkbaar en ontoelaatbaar blijven. Als wij ons tenminste, samen, mannen EN vrouwen, buigen, niet voor elkaar, maar voor het Woord van God dat ons leert: In Christus is noch man, noch vrouw. Het simpele feit dat een man is, maakt hem niet beter dan een vrouw, of meer begaafd. Er zijn begaafde en minder begaafde mannen en vrouwen. Zo kan het gebeuren dat bepaalde vrouwen wijzer of intelligenter zijn dan sommige mannen en is dus niet alleen het omgekeerde mogelijk. Wel betekent het simpele feit dat een man een man is, dat hij anders is dan een vrouw. Dus ook voor andere dingen geschikt. Zo heeft God het gewild, want Hij heeft ons verschillend geschapen. Wel gelijk in waarde maar niet gelijk van aard. Bestemd om elkaar aan te vullen, te complementeren, niet alleen in het huwelijk, ook in bredere zin, bijvoorbeeld in de kerk. Daar wordt zeker werk gevonden waarvoor een vrouw beter geschikt is dan een man.

Ik denk niet dat kleine Jantje het zou waarderen als moeder hem niet zelf naar bed kon brengen omdat ze op tijd op de kerkeraadsvergadering moest zijn. Hij zou het waarschijnlijk niet erg vinden als moeder wat later op de avond verdween om als medewerkster van de kerkeraad met een speciale opdracht, een bezoek te brengen aan een ongehuwde moeder of bij een jong meisje dat zich op een hellend vlak bevindt. En Jantje zou ook trots kunnen zijn op tante Annie, die niet getrouwd is, maar een boel geleerd heeft en sociale werkster is en hebben de diakenen daar even veel plezier van, ze weet hun heel vaak goed raad te geven!

Jantje ziet ook wel, al zal hij dat nog niet met zoveel woorden weten aan te duiden, dat moeder het fijn vindt om een vrouw te zijn. Ze heeft er plezier in om zich eens mooi te maken, ze kan zo lief lachen naar vader en zich eens fijn door hem laten verwennen, en als ze de baby op schoot heeft, gaat er helemaal een speciale charme van haar uit. Ja, het lijkt Jantje wel fijn om later ook een vader te zijn. Het juiste ridderlijke gevoel begint al in hem te ontwaken. Hij spant zijn spieren eens en recht zijn rug, want zoveel heeft hij wel begrepen van de situatie thuis: één moet er toch de uiteindelijke verantwoording dragen, oftewel Hoofd van het gezin zijn!

Linda

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

STAMPS FOR LITERATURE A REMINDER!

Don't throw your stamps away! Send them to Mr. Vila:

Stamps for literature,
Box 6094,
Grand Rapids, Mich., 49506,
U.S.A.

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Hill for gunfighters
5. —— the Red
9. Debate
10. Wall painting
12. Kind of small cap
14. Asian desert
15. Affirmative vote
16. Beverage
18. Wooden block
19. Mine entrance
21. Exclamation
22. —— Eireann
25. Most infrequent
27. Kind of ink
29. Star in Orion
30. Experts
32. Nosegay
33. Music note
34. Knitter's work
36. Vex
38. Kettle
39. Young dog
42. Biblical name
44. Revolve
46. French river
48. Citadel
49. Close to
50. Family members

DOWN
1. Mule talk
2. Monster
3. Belonging to us
4. Dressed to the ——
5. Type measure
6. Cut a ——
7. Metal
8. Cars on freight trains
9. Arab garment
11. Gently
13. Rip
17. At a distance
19. Paper forms
20. Stumbles
22. Records of a sort
23. Marian or Sherwood
24. Fish
26. Self
28. On high
31. Battle memento
35. Tangles
37. Glacial ridge
39. Game piece
40. Shoshoneans
41. For each
43. Hindu goddess
45. Also
47. Hesitation sound

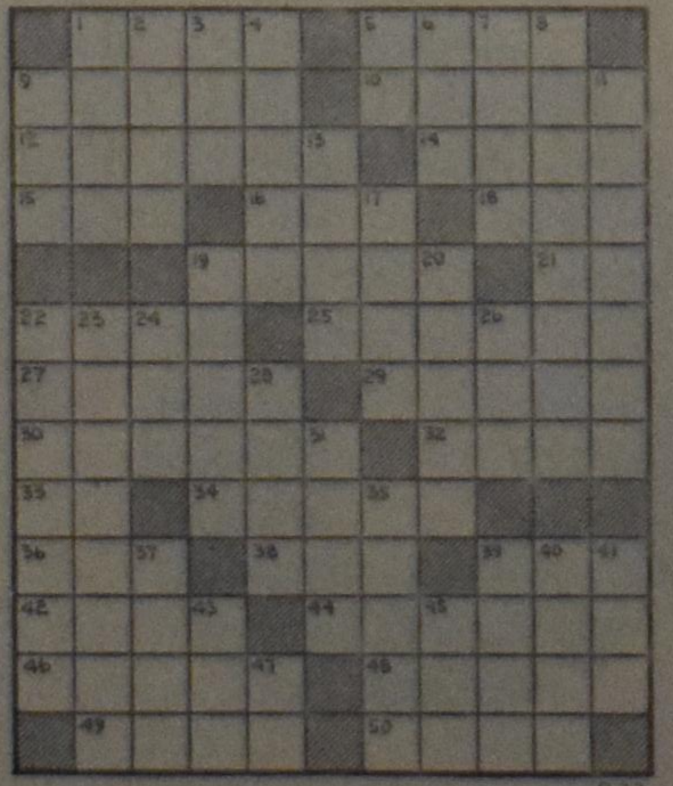

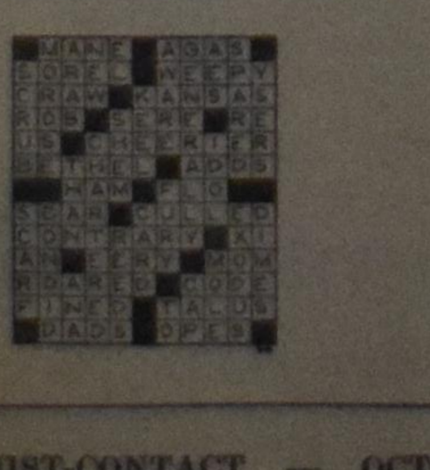

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

Familie en oude vrienden slechts uren verwijderd . . .

CP AIR vliegt U non-stop van

TORONTO NAAR AMSTERDAM

. . . . . voor slechts $388.00 (14-21 daags excursie retour)

BESPREEK HET NU MET EEN REISBUREAU

Vraag naar het C.P. Air's "Vlieg nu - Betaal Later" plan. Het betekent dat U dit jaar naar Holland kunt gaan — en dan Uw reis gemakkelijk over de navolgende maanden kunt financieren. Men zal U de hulpvaardige diensten van CP Air uiteenzetten, U op de uitstekende internationale dienst wijzen waarvan U op de drager van Canada's vlag kunt genieten. Stel Uw vertrek niet uit tot een volgend jaar. Zeg bij Uzelf dat U dit jaar zult gaan. CP Air zal dan verder alles gemakkelijk voor U maken.

EEN REIS PER CP AIR IS EEN WERELDOMVATTENDE AANGELEGENHEID

CP Air

WIJ LAZEN VOOR U

Georg Huntemann,

GELOVEN TUSSEN GISTEREN EN MORGEN.

Nederlandse vertaling van H. Wever.

Uitgave T. Wever, Franeker.

De auteur, Dr. Georg Huntemann, is predikant van de Evangelische St. Remberti-Kerk te Bremen, en staat bekend als een bekwaam theoloog. Met de titel (de oorspronkelijk Duitse titel is vrijwel gelijk) laat hij de lezer niet lang in het onzekere met welk onderwerp hij zich bezig houdt. Geloven tussen gisteren en morgen heeft duidelijk een andere betekenis dan wanneer hij gezegd zou hebben "geloven vandaag". De auteur stelt de recente historie en de nabije toekomst dicht bij elkaar om te doen gevoelen, welke omschakeling wij beleven. Hij doet dit aan de hand van de twaalf artikelen van de Apostolische geloofsbelijdenis. Meermalen is het frappant te lezen hoe de auteur de hedendaagse techniek en wetenschap analyseert. Hij gaat diep in op de verschillende aspecten van de huidige wetenschap en geeft blijk zeer belezen te zijn. Tegenover zijn analyse tracht de schrijver dan de grote waarde van het christelijke geloof te stellen en meermalen slaagt hij hierin. Zijn boek als geheel is een goed boek en kan voor zeer velen een steun zijn in de moeilijke tijd die wij beleven. Om de actualiteit ervan te doen zien, noemen wij hier de verschillende hoofdstukken: "Is het geloof een onzekere zaak?", "Een Nieuwe wereld — een oude God." "Past de gestalte van Christus nog in ons moderne zieleleven?", "Kan men nog wel geloof hechten aan Bijbelse wonderen?", "Pleit de ellende in de wereld tegen God?", "Brandt er een vuur in de hel?", "Is er nog plaats voor de hemel?", "Bekommert God zich wel om ons?", "Praten de Christenen teveel over de zonde? en "Adam en Eva" — de oermens en de 'uebermensch'?"

Ieder hoofdstuk wordt besloten met een korte samenvatting van het besprokene, hetgeen het lezen vergemakkelijkt. Een beetje hinderlijk zijn de vele voetnoten, die aan het einde van ieder hoofdstuk in plaats van op de betreffende bladzijde zijn geplaatst.

Bij alle waardering, die ik voor dit boek heb, heb ik toch de indruk, dat de auteur niet diep genoeg op het antwoord van het geloof tegenover de onchristelijke wetenschap is ingegaan. Als hij b.v. op blz. 64 een aantal jongeren aan het woord laat, die menen, dat ze helemaal geen behoefte hebben aan God, dat zij deze wereld nemen zoals die is en dat zij zich niet gedrongen voelen hun bestaan te rechtvaardigen of er zin aan te geven, dan zegt Dr. Huntemann er eigenlijk alleen maar dit van: "Zou een wonder dergelijke verharde harten kunnen openbreken, om het beeld van Christus toegang te verschaffen?". Dan zou men de auteur in de rede willen vallen en zeggen, dat er toch een antwoord komen moet. Wij kunnen in de meeste gevallen niet onze toevlucht tot een wonder nemen, maar dienen op een levenshouding als van deze jongelui in te gaan met meer en betere argumenten, dan de auteur hier aan de hand doet.

Soms ook vraagt men zich af of de auteur inderdaad bedoelt wat hij zegt. Op blz. 81 lezen we: "Een God, die stommetje speelt is voor mijn besef geen God en een God die in deze wereld niet door daden spreekt, moet een machteloze God zijn." Moeten wij dit heus zo stellen? Gods handelen kan alleen maar in het geloof worden gadegeslagen. Zonder geloof begrijp ik van Gods handelen en van de gehele wereld niets. Maar het geloof, het geloof in het Woord van God, doet mij de ogen open. De rijke man uit de gelijkenis van Lazarus wilde ook, dat er een boodschap uit de hemel zou gaan om zijn broers tot andere gedachten te brengen. Maar Abraham verwijst die rijke man naar Mozes en de profeten (naar het Woord) als de bron van geloof.

Soms ook vraagt men zich af waarom de auteur niet meer specifiek is. Op blz. 112, schrijvende over de christen, zegt hij: "Is hij treurig, moe of door het leven geslagen, wordt zijn levenskracht minder, zodat hij misschien nauwelijks meer "ja" kan zeggen, dan ziet hij op Christus." Wat is dat: "zien op Christus". Hoe doet een mens dit als hij treurig of "depressed" is? Als het leven iemand geslagen heeft, is het dan voldoende te zeggen, dat hij op Christus zien moet? Had dit niet wat meer uitgewerkt kunnen worden?

Deze opmerkingen bedoelen niet om de waarde van dit boek te kleineren. Het is een goed boek, dat vooral de problemen van de tegenwoordige tijd in een scherp licht stelt. Ik had graag het christelijke antwoord op die problemen wat uitvoeriger, wat overtuigender willen hebben. Ik beaam graag de laatste zin uit het voorwoord van de schrijver: "Slechts omdat de Christusopenbaring de enige waarheid is, die voor alle tijden geldt, ben ik ervan overtuigd dat wij, ondanks de lamlendigheid en apathie onzer dagen, morgen toch weer christenen zullen zijn!" Morgen toch weer christenen. Dat is bemoedigend vooral in onze dagen. In het besef, dat God ons dan dicht bij Zich houden moet, zullen wij "onze roeping en verkiezing vast moeten maken" (I Petrus 10:1). En daartoe kan dit boek inderdaad grote diensten bewijzen.

D. Farenhorst.

Christmas in Holland

Book your affinity group space to Amsterdam now!

Roundtrip TORONTO-AMSTERDAM $244.00 for persons 12 years and over.

$122.00 for children 2-12 yrs. (no limit on no. of children).

All flights by K.L.M. and C.P.A.

For further information:

BRANT TRAVEL SERVICE

552 BRANT STREET,

Burlington, Ont. 632-0720

VAN ANDERE DRUKPERSEN

THE COMMUNION OF THE SAINTS

A difficulty often encountered by Deacons is getting people in the church to accept their assistance. Church members will do almost anything to avoid having to get help from the deaconate. People will seldom come to the Deacons of their own accord. And when help is offered they will accept it only as a last resort. Meanwhile, the whole business has to be carefully concealed — as if it is a shame to get help from the church. Also many of those getting help vow that someday they will repay every cent of it. That way they convince themselves that it is only a loan, and not the supposed humiliation of a gift from the "poor fund."

This attitude, so prevalent, should be a matter of concern, for it betrays a severe deficiency in our "comunion of the saints." The early church as described in Acts had communion of the saints on the bread and butter level — "they had everything in common." (Acts 4:32). This of course means that the rich were generous. But it means just as much that the poor were open and free enough to receive. It means that in the early church giver and receiver could be together without embarrassment.

The story of Jesus' washing the feet of the disciples is not only a lesson in serving, but also a lesson in being willing to accept service. Peter had a lot of pride to overcome before he could do that — and so do most of us. There is something in us that resists being on the receiving end when we are personally known to the givers. (We don't mind receiving from the impersonal welfare state.) This kind of embarrassment ought not to exist in the church.

There is need to cultivate in the church an atmosphere conductive to the giving and receiving of help. One way in which the Deacons can do this is by being genuinely glad when people come to them for help, and by giving the help generously. The Deacons need not insist that every other possible source of help be exhausted first. Nor should help from the deaconate be a minimum subsistence ration. When we ask people to first go to relatives or government agencies, and then after that we give them as little as possible we create the impression that the deaconate is only a last resort in desperate situations. That is what the deaconate ought not to be within the church of Christ.

When the day comes that church members will come without embarrassment or shame to the Deacons for help we shall have come a long way towards a more meaningful communion of the saints.

Christian Spoor.

* Rev. C. Spoor is the pastor of the Aylmer, Ontario Christian Reformed Church.

From "Service Indeed".

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

THE WORLD AROUND US

Communist China after 20 years

(Part II)

The Cultural Revolution did not affect industry too greatly, but there were serious disruptions in transportation and distribution of key raw materials and products. Labour discipline was relaxed for a while and widespread absenteeism, slackness on the job, confusion in management and strikers were the result. Also, very little industrial capital construction was undertaken from 1966 through 1968. But even though production was not down all that much, it did not increase either. A static economy for two years is in itself very damaging to China because she is far behind other countries, and her population increases so rapidly that industry must advance just to keep up. Each year that production remains static means that the country is behind the previous year in relation to the needs of the people.

One of the slogans of the Cultural Revolution was, "Better Troops, Simpler Administration". Under this slogan overstaffed industrial and government administrations were being pruned, and the process is apparently still underway. But those who do the pruning are not always familiar with the needs of a modern industry, thus key people may be removed and the industrial process is further slowed down.

During the Revolution a vast movement to send young urban people to the countryside was undertaken and is still in progress although on a smaller scale. The intent seems to be to settle the country's border areas with ethnic Chinese and reverse the massive flow of people from the country side to the cities which took place during the unsettled periods of the Revolution. In this process, however, many young people are sent away who were familiar with the industrial process because they had worked in the various plants. Those who streamed into the cities were peasants totally unfamiliar with city life or the requirements of an industrial worker. These people will thus have to be trained — a costly and time consuming process.

The Maoist conception of industrial management may well prove to be defective. Psychological incentives and the inspirational impetus to effort which comes from reading the Chairman's quotations are in themselves not enough to assure the smooth flow of materials and finished products or to run a modern industrial establishment in all its almost infinite complexity. It may well be the case that this system will not deliver the goods, and that is the final criterion in industry.

Two areas where China has made impressive gains since 1949 are in public health and education. Extensive campaigns to wipe out the "Four Evils" (rats, flies, mosquitoes and grain-eating sparrows) have ended the existence of all four, for all intents and purposes. Mass inoculations against cholera, smallpox, kalaazar, schistosomiasis and the bubonic plague have curbed or banished these diseases. Pimps, prostitutes, beggars, pickpockets, deviants, hoboes, and highwaysmen were sent to labour re-education camps. The campaign against dirt and disease was pushed with the same single-minded determination as the fight against "incorrect" thought. The results have been tremendous; China is the cleanest country in Asia. But here again the Cultural Revolution has brought a set back. During the turmoil garbage was piled up in the streets, banditry returned although only in a few areas and to a limited extent. The free medical services which were extended to the people also broke down in certain districts for lack of doctors and nurses. The "Asian flue" epidemic which swept the world in 1968 originated in China; this is only one indication how disruptive these two years were and how certain segments of society were disrupted by the violence and uncertainty that prevailed.

Things are still much better now than they were in 1949, but upheavals like the Cultural Revolution, regardless of how much it may do to purify the party has a retardation effect on the country which will take a long time to overcome. Education also suffered from the Cultural Revolution. Since 1949 the communists have stressed education to a very great extent. Whereas in 1949 only 1.9 million students were enrolled in middle and technical schools, by 1965 the number had risen to more than 12 million. In 1949 there were 23.7 million puipls in primary schools; in 1965, they numbered 90 million, or more than 12 per cent of the population. Not counting people attending spare-time schools, perhaps as much as 15 per cent of China's population was in school by 1965. There was also a noticeable shift in enrollments away from the humanities and other liberal disciplines toward engineering, agriculture, medicine and the natural sciences. The achievement was real and the thirst for knowledge tremendous. This swing to the sciences was just what the country needed. It would provide the nation with technicians and experts in all the fields necessary if China is to provide for its people.

But the Cultural Revolution undid much of this good work. The schools were closed for 12 months (and in some areas for as long as two years), to permit the students to grasp the Revolution, travel to Peking and see the Chairman, and to steel themselves in simulated miniature Long Marches. The authority of school administrators and faculties was severely undermined; many teachers left their jobs to find employment in less risky jobs, and once the children did return to school (in 1968) Mao issued one of his "latest instructions" which caused drastic changes in the educational system to take place.

The instruction substituted Mao Tse-tung's works for the numerous, complicated and not immediately relevant works of the so-called "bourgeois, expert authorities", appointed peasant-worker-soldier teams to direct, supervise, and teach in the schools, and turned primary and secondary schools over to factories, enterprises and production brigades, thus absolving the state from this particular financial burden. Worker-peasant-soldier teams were also to be stationed in the universities on a permanent basis. The new system proposed to dispense with entrance examinations, shorten the period of study, lower tuition fees, abolish age restrictions and introduce class criteria into the evaluation of student performances.

If all this is indeed carried out as the instructions dictate, the results could well be disastrous for the country. Already students have lost at least one year of study, and if they are now to be educated in the new method, it would appear that special teams, but not teams of educators, will instruct them. Mao-thought is hardly going to qualify these young people to be able to do a particular job; nor will it give them a general arts education.

Whether the instructions will be fully complied with remains to be seen. In a country as vast as China it is difficult to ensure that every government regulation is followed to the letter. In any case, China is hardly continuing her earlier tradition of providing as much education as possible in as many directions as is feasible. The Cultural Revolution has here, as in so many other areas, negated the progress China was making.

Still, the Revolution is behind now and the party once again is ready to lead the country. Mao is old, rumours of sickness continue, and eventually he will have to step down. It is quite likely that, once this happens, China will become more concerned with materialistic matters and less with philosophical ones.

J. J. Bout.

Sparen gaat vlugger dan ooit bij Canada's Eerste Bank.

6½%

U bent het aan Uzelf verschuldigd te sparen.

Uw spaargeld verdient 6½% per jaar, rentebetaling halfjaarlijks berekend over uw minimum maandelijks tegoed.

P.S. Spaarrekening met chequerechten tot 3½%.

Bank of Montreal

CANADA'S EERSTE BANK

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements ... $4.00
Engagement-announcements ... $4.00
Marriage en anniversaries ... $6.00
Notifications of death ... $5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

We are happy to announce the arrival of our son

THOMAS ANDREW
(Tommy)

who celebrated his 5th birthday 3 September 1969.

Hoping that he may grow up to the glory of God, Who entrusted him to our care.

Mr. and Mrs. J. Middeljans.

133 Gatewood Rd.,
Kitchener, Ont.

With gratitude to our Covenant God, the Giver of all Life, we are pleased to announce the birth of our daughter

JANINE FRANCES

A sister for William.

Rev. & Mrs. Henry Katerberg.

September 29, 1969.

Drive-in Rd., R.R. 1,
Pembroke, Ont.

Peter and Jeanette Schouls gratefully announce the birth of

ADRIENNE MICHELLE GRACE

We call her Michelle.

A sister for Tim and Lynn.

". . . praise the name of the Lord, for his name alone is exalted."

Edmonton, Alta.,
15618 - 79A Ave.

October 1, 1969.

Thankful to our Lord for His gift of love, we take pride in announcing the birth of our son

BRIAN MICHAEL

Born Friday, October 3rd, 1969.

Theo and Betty Pennings
(nee Leegstra).

R.R. # 1, Copetown, Ont.

Mr. and Mrs. D. Hilberdink are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

FLORENCE
to
Mr. DICK VANDERMEER

son of Mr. and Mrs. R. Vandermeer of Kingston, Ont.

The ceremony will take place, the Lord willing, on Thanksgiving Day, Monday, October 13, 1969 at 2 o'clock in the Christian Reformed Church, Kingston, Ont.

Rev. E. Gritter from Belleville officiating.

Mr. & Mrs. Gerrit Boschman of R.R. # 8, Brantford, Ont. are pleased to announce the marriage of their daughter

GINA
to
Mr. SID VAN DER WAL

son of Mr. & Mrs. L. Van der Wal of Brantford, Ont.

The wedding will take place D.V. on Friday, October 24, 1969, at 7 P.M. in the First Christian Reformed Church, Brantford.

Rev. R. Praamsma officiating.

1939 Soli Deo Gloria 1969

Op 18 oktober 1969 hopen wij met onze geliefde ouders

TEUNIS J. OUWEHAND
en
GRIETJE OUWEHAND—WIERDA

de dag te herdenken, dat zij 30 jaar geleden in het huwelijk traden.

Dat de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons moge sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

"Wat zullen wij de Here vergelden voor al Zijn weldaden aan ons bewezen."

Thompson, Man.:
G. H. Viau—Ouwehand.
G. Viau.
Grand Rapids, Mich.:
T. J. Ouwehand.
Trudy Ouwehand—Norg.
Hamilton, Ont.:
Hugh (Huig C. H.).
Rudy (Rudolph W.).
Anton (Tonny).
en 4 kleinkinderen.

25 Tisdale Ave. S.,
Hamilton, Ont.

The Toronto District Christian High School community wishes to express its sympathy to Mrs. F. Kouwenhoven and family with the sudden passing away of

Rev. Prof. FRANCOIS KOUWENHOVEN, M.Th.,

who always has served our Association so well in the past.

May the Lord in His covenantal promise give strength to the bereaved one.

Wm. Ubbens, president.
W. Griffioen, secretary.

The Lord in his wisdom took away from us our dearly beloved husband and father

FRANCOIS KOUWENHOVEN,

in his 54th year.

N. E. C. Kouwenhoven.
George.
Pieternel and Mike.
Ben.
Frank.

1055 Bloor Street East,
Apt. 1401, Mississauga, Ont.

October 4th, 1969.

On September 23, 1969, after an illness of 6 months, the Lord took unto Himself our dearly beloved wife, mother and grandmother

CORINNE VANDER WAL,
nee VISSER,

at the age of 66, after a happy marriage of almost forty years.

To know that she is now rejoicing in heaven is our only comfort.
Psalm 103:15-19.

Haney, B.C.: Survived by her loving husband
Mr. Chris Vander Wal.
(Children)
Abbotsford, B.C.:
Loutzen - Della
Feenstra-Vander Wal.
North Surrey, B.C.:
Henk - Dorothy
Visser-Vander Wal.
Vancouver, B.C.:
Jannie Vander Wal.
Haney, B.C.:
Marten - Trudy
Vander Wal.
and 8 grandchildren.

The 24th of September, 1969 the Lord took (by way of a car accident) onto Him our dear friend

FEIKE OOSTING,

in his 46th year.

"O Lord of host, blessed is the man that trusted in Thee".

May the Lord strengthen his family.

Meint and Aafke
de Jong.

Stirling, Ontario.

Suddenly, after a short illness, the Lord took unto Himself on September 30, 1969, our dear husband, father and grandfather

ARNOLD GERHARD KAEMINGH,

at the age of 65.

He left us fully assured that he was going to Jesus; this is our comfort.

Mrs. A. G. Kaemingh—Houwers.
Mr. and Mrs. N. Veldhuizen, Emo, Ont.
Mr. and Mrs. H. Kaemingh, Simcoe, Ont.
Mr. and Mrs. T. Kaemingh, Emo, Ont.
Mr. and Mrs. J. Kamerman, Emo, Ont.
Mr. and Mrs. H. Wieringa, Brampton, Ont.
Mr. and Mrs. G. Ewald, Smithers, B.C.
Mr. and Mrs. D. Shortreed, Port Arthur, Ont.
Mr. and Mrs. T. Veenstra, Smithers, B.C.
Mr. and Mrs. D. Mack, Port Arthur, Ont.
Mr. and Mrs. A. Kaemingh (Jr.), Emo, Ont.
Helen Kaemingh, Emo, Ont.
Janet Kaemingh, Port Athur, Ont.
and 50 grandchildren.

Op woensdag 1 oktober 1969 heeft de Here van ons weggenomen onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

LEONARDUS MARCUS,

in de gezegende ouderdom van bijna 90 jaar.

Ps. 116.

Lindsay, Ont.:
Mr. & Mrs. T. Marcus.
St. Catharines, Ont.:
Mr. & Mrs. A. Marcus.
Mr. & Mrs. C. van den Akker.
Mr. & Mrs. L. Marcus.
19 Kleinkinderen en
33 achterkleinkinderen.

Op 4 oktober 1969 nam de Here tot Zich, zeer onverwacht, onze geliefde broer en oom

LINZE ALTENA,

geliefde echtgenoot van A. Altena—van der Lei, op de leeftijd van 72 jaar.

Zijn geloven werd aanschouwen.

Mr. en Mrs. B. Altena, Mt. Hope, Ont.
Mrs. J. Stroobosscher, Jarvis, Ont.
Mrs. W. van der Molen, Jarvis, Ont.
Mr. en Mrs. M. van der Meer, Nederland.
En oomzeggers.

De Bijbelstudieclub "Emanuël" van de Chr. Ref. Church of Emo, Ont. betuigt haar diep leedwezen met het overlijden van een harer trouwe leden

Mr. A. G. KAEMINGH.

Sterke de Here de familie in dit verlies.

2 Cor. 5:1.

We wish to express our sincere thanks and appreciation to our relatives and many friends who came to the open house, the gifts and for the many cards we received for our 40th wedding anniversary, making it an unforgetable day for us.

Mr. and Mrs. B. Prinzen.

Jarvis, Ont.

ROOM

(or room and board) available in Streetsville, for two ladies or gentlemen. Includes bedroom and sittingroom. Write to # 2212, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Bachelor seeks

HOUSEKEEPER

between the ages 25-38 on modern farm home. No objection to children. Write to # 2211, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

SINGLE MAN WANTED

for dairyfarms. Good board and high wages for experienced help. Apply to: Curtis Dale Farms, R.R. # 1, Fort Erie. Phone 871-5646.

EXPERIENCED HELP

for large modern dairy farm. Must be a good milker. Located 25 miles south of Grand Rapids, Mich. Must be a naturalized Canadian citizen. Contact: John Ybema, R.R. 2, Hopkins, Mich. 49328. Phone (616) 793-7282.

Eenvoudige alleenstaande man zou graag

CORRESPONDEREN

met een vrouw tussen 34-38 jaar. In het zuiden van Ontario. Brieven onder No. 2213, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Uw zenuwen verzwakt

door bloedarm.? Moe, lusteloos, down, angstig, onrust, slecht slapen, dromen, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Wij mogen U, op grond van onze 43-jarige ervaring, volkomen genezing garanderen als U een goede kuur neemt met onze onschad. Florakruiden. Wat U ook mankeert, meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

FARMS TE KOOP

360 Acres. Melkcontract. 2 huizen. Beste barns. Vee en machines. 4 mijl vanaf Dunnville.

285 Acres. Melkcontract. Grote barns. 7-kamer huis. Vee en machines. 6 mijl vanaf York.

230 Acres. Melkcontract. Groot huis. Beste barns. Veen en machines. 7 mijl vanaf Jarvis.

100 Acres. Melkcontract. Nieuwe barn. Goed huis. Vee en machines. 5 mijl vanaf York.

100 Acres. Geen vee. Goed huis. Barn. Beste machines. 5 mijl vanaf Wellandport.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

GEORGE BLYLEVEN
Realtor

Modern dairy farm, 125 acres of choice land, good milk contract, pole barn, milking parlor, stone house, machine shed, etc. Very good producing farm. Can be bought as going concern.

Poultry farm (laying hens) in Brantford area on 4½ acre lot. Modern house and buildings in excellent location.

For more information call John Kuipers, R.R. 1, Port Perry, 985-7254.

Broilers

19,000 quota, 2 story barn, automatic. 50 acres. New bungalow.

25,000 quota plus 8,000 sq. ft. new barn. 65 acres. 5-room house.

12,500 quota for chickens plus 10,000 quota for turkeys. 25 acres. Automatic. New brick bungalow plus second small house. Highway location.

Profitable Hog Farm

32 acres. One barn holds 600 hogs. Second barn room for 200. Good contracts available. Large 2-storey brick home. $39,900.

For greenhouses or investment: 4½ acre deep sandy land, planted with fine fruit. City water and gas. $25,000.

Duplex, brick and redwood, 2 and 3 bedrooms. Large lot. Rented now for $230.00 monthly. Price only $23,600.

All these properties are close to church and school.

Write or call

Gerrit Otten
416 - 563-7904
(collect)
BEAMSVILLE, ONT.

Rep.

ART BRUNTON
REAL ESTATE BROKER
416 - 945-5409
GRIMSBY, ONT.

Best stenen huis te koop

in Jarvis, Ont. Grote voorkamer. Moderne keuken. Drie grote slaapkamers, badkamer, gasverwarming. Mooie tuin. Dicht bij de nieuwe projecten van Stelco en Hydro. Goede werkgelegenheden. $18,500 met $4,000 down.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leaveden Place,
HAMILTON, 50, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
Clients accepted within 65 miles from Hamilton.
No advance payment.

DATA CENTRE

October 15-18	International Plowing match at Paris, Ont. (See adv. about Evangelism Campaign.)
October 17	Film "De Stem van het Water", Brampton, Ont. Chr. Ref. Church.
October 18	Drs. Zylstra and Olthuis will present their Public Inaugural Addresses, Campus of York University, Toronto.
October 18	All-Ontario Diaconal Conference, Toronto Distr. Chr. High School, 9 a.m.
October 20	Organ dedication recital, 8 p.m. in the Mount Hamilton Chr. Ref. Church. Wm. VanderTuin and his son performing.
October 21	Film "De Stem van het Water", Town Hall, Hagersville, Ont.
October 24	Film "De Stem van het Water", Woodbridge, Ont. Chr. High School.
October 29	Opfiering fan it Fryske stik "De Rikeling" yn Jarvis, Ont.
November 1	Opfiering fan it Fryske stik "De Rikeling" yn Hamilton, Ont.
November 5	De tonielgroup fan Jarvis komt yn Strathroy mei it Fryske blyspul "De Rikeling". Colborne Public Skoalle.
November 7	Film "De Stem van het Water", Guelph, Ont., Chr. Ref. Church.
November 8	Film "De Stem van het Water", Hamilton, Ont., Delta Collegiate.

* *

The first meeting of team "A" of the A.A.C.S. DISCOVERY I-program "Explorations in Contemporary Living," will be held at 8:00 p.m. in the following communities (speaker for all communities Dr. A. H. DeGraaff on "Family Breakdown"):

October 20	First Christian Reformed Church, 513 Talbot Street, London.
October 21	First Christian Reformed Church, 23 Tweedsmuir Avenue E., Chatham.
October 22	Bethel Christian Reformed Church, Presott Road, Brockville.
October 24	Calvin Memorial Christian School, 300 Scott Street, St. Catharines.
October 30	Grace Christian Reformed Church, 1580 McCowan Road, Agincourt (Toronto).
November 7	Calvin College Seminary Auditorium, Grand Rapids, Michigan.

* *

The first meeting of team "B" will be helt at 8:00 p.m. in the following communities (speaker Dr. Bernard Zylstra on "Family Breakdown"):

October 20	Christian Reformed Church, Main St., Drayton.
October 27	First Christian Reformed Church, College Avenue, Winnipeg.
October 28	Christian Reformed Church, 1807 - 2nd Avenue N., Lethbridge.
October 29	Knox Presbyterian Church, 3704 - 37 St. S.W., Calgary.
November 4	Christian Reformed Church, 661 Agnes Street, Victoria.
November 5	Port Arthur/Fort William (see local bulletin for location).

BAKERY

Excellent opportunity for a baker who wants to take over a business with a very good turnover and net profit. Included are a two-storey brick duplex. Bakery, buildings plus equipment are all in perfect condition. Good rural location in Woodstock area.

Retirement is reason of selling. For further information call or write Peter Kuipers, at 383-2155, John Voortman & Associates, 1039 Upper James St., Hamilton, Ont.

OLD AGE FORCES OWNER TO SELL

his for many years established

Large Hardware Business & Store

The 2-storey, brick building is completely modernized about three years ago and is located in the heart of the Niagara Peninsula. The large turn-over provides a much better than average income.

IF YOU ARE INTERESTED TO OWN AND OPERATE A GOOD AND WELL ESTABLISHED BUSINESS, HERE IS YOUR CHANCE.

Asking price for the building and goodwill included, only $32,000.00. Down payment can be arranged and owner will hold mortgage at 7% with low monthly payments to suit the purchaser.

Concerning the very large stock of merchandise, this can be bought at invoice prices and we suggest that we should talk this matter over with the owner to the satisfaction of both purchaser & vendor.

Don't mis this once in a life time opportunity and contact:

TOM VAN MARRUM, R.R. 4, Fenwick. Phone 892-6165

K. KRAAY, REALTOR
2 Juliana Cr. ST. CATHARINES, ONT. Phone 934-1813

"Nothing would make us give up . . ."

Friday, September 26, was a significant day for three employees of Butler Manufacturing Company (Canada) Limited. They were dismissed from their jobs because they refused to bow to the demands of the Steelworkers, a union which, in the passage of time, has become so swollen with itso wn distorted sense of importance that it no longer knows the virtues of compassion, love and justice.

The Abitration Board had given the men two weeks in which to decide whether they should sign the Steelworkers' dues deduction authorization cards or be fired. On September 24, the men wrote to the management at Butler's:

> After giving the whole matter prayerful consideration, we have decided that itw ould be wrong for us to sign a dues deduction authorization card of the United Steelworkers of America, Local #6791.
>
> We explained, as early as March 16, 1965, that we cannot in good faith support a trade union which does not seek to abide by the Scriptures and which consistently advocates a way of life and of labour relations that is totally at odds with the Christian Gospel which we believe. We very much wish to remain faithful to the Gospel. Especially because the Steelworkers is an outspokenly socialist labour organization (it publicly endorses the New Democratic Party's policies and financially supports the NDP's political campaign), we do not feel free to compromise our fundamental Christian beliefs by supporting this Union.
>
> We deeply regret that neither the Company nor the Steelworkers are prepared to allow us to continue contributing to the Hamilton branch of the Salvation Army as proof of our good faith in the matter. We want you to know that our disagreement with the Steelworkers is not one involving cold cash but Christian conviction. We had hoped that in our country, which has so often come to the defense of liberty and justice for all and which, in its **Bill of Rights**, declares that the fundamental freedoms of religion and association "have existed and shall continue to exist without discrimination . . . ," it would be possible for Christian workers to ply their trade without being subjected to secular unionism.
>
> You should know that we have our lawyer to initiate whatever legal action he deems advisable would you dismiss us from the jobs which we held long before the Steelworkers appeared on the scene.

The Company very clearly stated its position in an article which appeared in the September 25 issue of The Telegram:

> "These are very good boys, good workers, but we have no option but to fire them if they don't sign," said personnel manager William Greer of the Butler Manufacturing Co. (Canada) Ltd.
>
> "We are just following the decision of an arbitration board, and we've been instructed to dismiss them today," he said.

The men were dismissed.

That dismissal was given a fair amount of publicity in the **Hamilton Spectator**, the **Toronto Daily Star, The Globe and Mail** and the **Toronto Telegram**, as well as in scores of other papers. On Saturday, September 27, **The Spectator** carried a full-page story entitled, **"The firing of Peter Selles."** In this article, reporters Nancy Hood and Gerry McAucliffe explored the reasons behind the event; examining the man, the wife, the church, the union and the group.

Mrs. Selles more-or-less expressed what the three men believed when she explained that the three "... cannot support an organization like the United Steelworkers of America without being committed to support the USWA's beliefs."

And she cannot condone union support of the NDP which she says is working for a socialist welfare state made up of the NDP and the unions without Jesus Christ in its centre.

It isn't a question of the money for dues. "We're not freeloaders," she adds.

"My husband gave an amount equal to his union dues each month to the Salvation Army and would have given double if he could have kept his job."

Indeed, under the first contract, they were allowed to give an equal amount to charity. But when the second contract was ratified last March, the compulsory check-off was in it.

Mrs. Selles says that "now she's had reason to question if Canada really is a land of freedom when her husband can be fired from a job for refusing to sign a union dues deduction card."

In the same **Spectator** article, Bill Stetson, a staff representative for the Steelworkers, said: "They are forcing the company to fire them because paying union dues is a condition of employment."

That's a strange statement for the Steelworkers to make! The company was happy with the men's working performance. It was the Steelworkers which demanded the insertion of a compulsory check-off clause. It was the Steelworkers which pushed the matter through the 4-step Grievance Procedure when the men refused to pay dues to the USWA. It was the Steelworkers which has forced the Company to fire the men. Page 5 of the Award states the Union's position.

> ... the whole course of negotiations between the parties, as evidenced by their alteration of the language of the earlier agreement, indicates that payment of a sum equivalent to union dues was intended to be a **sine qua non** of employment: those who do not pay cannot work.

The Steelworkers, glancing back at this case, might well exclaim, "We've certainly demonstrated that it doesn't pay to tangle with us! Let this be a warning to others who might presume to defy any future contract we may negotiate!" Even to themselves, however, their triumph must ring a little hollow. What they have succeeded in doing is to persecute three who stood, steadfastly, for Truth. They could not quash their witness. That object unaccomplished, the Steelworkers suffered a bitter defeat.

But so did the cause of freedom!

Indeed, as Professor Arthurs, Chairman of the Arbitration Board, implies, what is needed at this crucial point is a concerted drive for non-discriminatory legislation. The CJL Foundation shall continue to state its position until the Government recognizes its God-given duty and extends justice and liberty to all.

In an article in the **Toronto Daily Star** (September 27), Mr. Togeretz provides the world with a witness of his Christian faith.

> Asked what he would have done faced with the chance that his children might starve, he said quietly: "They wouldn't. The Bible says that God provides."
>
> His wife nodded. "Nothing would make us give up our principles . . . nothing."

A quiet summation of a struggle. A hope and a trust in God which cannot be quenched. We shall have to face persecution — for Christ's sake — but in the light of an already-won victory in Christ, surely this is not too much to ask. It is a privilege!

Annite Heidinga.

TODAY'S GARDEN-GRAPH

Reg. U. S. Patent Office

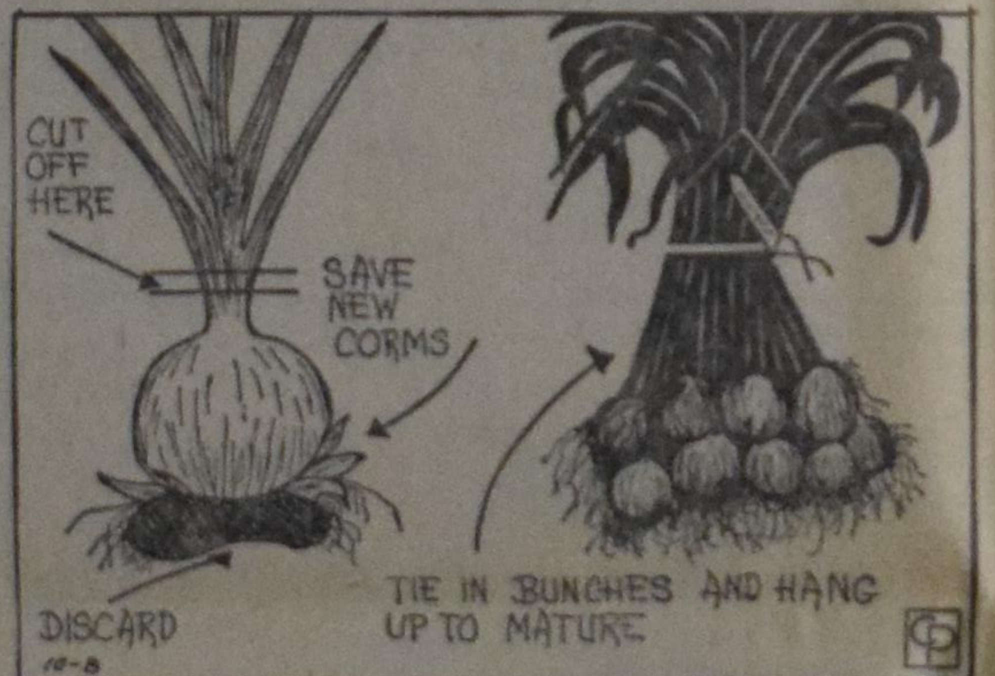

Safekeeping Gladiolus

By EDNA HALLIDAY

Distributed by Central Press Association

OCCASIONALLY one hears of a gardener planting gladiolus bulbs deeply or mulching them deeply and they survive the winter. This could be if they are planted in a protected place and the winter is a mild one. A safer procedure is to dig and store the corms in a frost-free, airy place.

It is time to dig the glads. A light frost will not harm them, but a severe frost later might. Lift them carefully with a spading fork. Shake off the soil, dust them with DDT and let them dry in the sun several hours. Dusting with DDT at this time prevents thrips from going down into the corms and spending the winter there.

Next pack loosely in shallow boxes so that air can get to the bulbs. After about five weeks cut off the foliage.

Discard the old bulb. It no longer is of any use. You will find it has been replaced by some cormlets and one or more new corms, as shown in the accompanying GARDEN-GRAPH.

Late-planted corms should be dug before frosts, even though not mature. Leave the stalks attached, and hang, as shown, in an airy, frost-free place until matured. Then cut away the stalks and store the bulbs first dusting them with a 5% DDT powder to kill the thrips which may be hibernating in the corms.

(© 1969, King Features Syndicate, Inc.)

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada $6.00 per year; for 2 years $11.50.

For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00.

Payment by cheque 15¢ extra.

GOEDE BOEKEN

liggen klaar voor U als U ons een nieuwe abonnee aanbrengt voor Calvinist-Contact (en ons tegelijk het abonnementsgeld stuurt).

U KUNT EEN BOEK KIEZEN UIT ONDERSTAANDE LIJST:

Bijvoorbeeld (voor één abonnee): M. DE JONG en WIM ZAAL: BILDERDIJK; Dr. C. N. IMPETA: KERKELIJKE KAART VAN NEDERLAND; A. DOF: ARIE EN KATRIEN IN CANADA; J. OVERDUIN: HEL EN HEMEL IN DACHAU; M. E. VOILA: DE WELEERWAARDE HEER; MOEILIJKE KINDEREN (verschillende schrijvers); JOHN BUNYAN: DE CHRISTENREIS; OKKE JAGER: DE HUMOR IN DE BIJBEL; ANNE DE VRIES: DE ILLEGALE WERKER; PROF. BAVINCK: HET RAADSEL VAN ONS LEVEN; Ds. KORNET: DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL; V. D. STEEN: SPIONNAGE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG; OOMS: DAGGELDERS; LAATMAN: SLOEBERKE SLOB; BAARDMAN: GROOT ALARM; MONS: PA BAKKER; PEELEN: 'T BEGON ONDER MELKENSTIJD.

The following titles of English Bonus Books are at this moment all in stock:

One subscription: WHEN THE BAMBOO SINGS, by H. G. BRENNEMAN; GOOD NEWS FOR MODERN MAN (New Testament in Modern English); N. STONE: 100 BASIC BIBLE QUESTIONS ANSWERED; REV. T. C. VAN KOOTEN: LIVING IN A NEW COUNTRY; PROF. DR. J. KROMMINGA: IN THE MIRROR; C. SLUYS: A PREY TO SATAN; MARTYR OF THE CATACOMBS (Ancient Rome); PROF. A. M. REHWINKEL: THE FLOOD; F. F. BRUCE: THE NEW TESTAMENT DOCUMENTS, ARE THEY RELIABLE?; J. NORVAL GELDENHUYS: THE INTIMATE LIFE (for engaged and newly married Christians); C. S. LEWIS: THE WEIGHT OF GLORY; REV. J. K. VAN BAALEN: THE GIST OF THE CULTS.

WM. R. RANG: THE STOWAWAY (for boys); THE GUN, by JOHN VRIESINGA & THE FLASHLIGHT, by JEAN G. FISHER. (These are two booklets for children, but are given together as a premium for ONE subscription.)

While for bringing in TWO subscribers we have: STRAIGHT DOWN THE CROOKED LANE, by F. H. ARNOLD; WORLD AFLAME, by Dr. BILLY GRAHAM; LEAST OF ALL SAINTS, by GRACE IRWIN.

EXCELLENT OUTLINES for thorough BIBLE STUDY

prepared by REVS. DR. P. Y. DE JONG, F. GUILLAUME, DR. R. KOOISTRA, and DR. P. G. SCHROTENBOER.

BEHOLD YOUR KING

Series of Outlines about the Gospel of Mark.

CONTENTS: Behold Your King — The King of Kings Begins His Great Task — The King Presents His Credentials — The Servant-King Attains Unwanted Fame — The King Proclaims The Year Of Jubilee — The King Is Lord Of The Sabbath — The King Is Put Under Pressure — Variety Of Reactions To The Gospel Of The Kingdom — The Growth Of The Heavenly Kingdom — Destroying The Works Of Satan — The Lord Of Life And Death — Growing Opposition To The King — The King Of All The Earth — The Holiness Required By The King — The King Withdraws Himself — The King Instructs And Warns His Disciples — Who Is The King? — The King Revealed In Temporary Glory — The King Shows The Way To His Ambassadors — The King Instructs His Colaborers — Rules For Kingdom Citizenship — The King Is Servant Of All — The Authority Of The King — The King And The Oppositon: A Question Of Authority — The Saviour-King Unveils The Future — The King Prepares For His Death — Jesus' Loyal Royalty — The King Is Rejected — The King Is Condemned — The King Is Dead — Long Live The King!

ISRAEL'S JUDGES AND RUTH

in the History of the Old Testament.

CONTENTS: All good things are come upon you — The earth is the Lord's — Israel's pattern of religious life — In wrath the Lord remembers mercy — The Lord is gone before his people — The song of salvation — The Lord comes in peace — The Lord tests his chosen servant — The victory is the Lord's — Israel abuses the Lord's victory — Israel's self made king — The Lord's soul was grived for the misery of Israel — Desperado, Diplomat, Deliverer — Jephtah's rash vow of dedication — A Nazarite unto God — The Lord wages war against his enemies — A great deliverance by the hand of the servant of the Lord — Samson: the humbled and exalted judge — Stepping stones to spiritual bankruptcy — Israel's anarchy, cultural neglect and false religion — Moral bankruptcy in Israel — Terrible sins and sovereign grace.

ABOUT RUTH: The covenant God brings his own from afar — Man's extremity is God's opportunity — Nothing is impossible with God.

PRICE PER COPY $1.25

Order immediately so that your meetings can make a good start

Published by

GUARDIAN Publishing Company Ltd.

Box 312 — Station B — Hamilton, Ont.